

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

OT

Sevgililer

aşklı özel sayı

başını göğsüme
sakla sevgilim...

Mehmet Ali & Akşamsefası

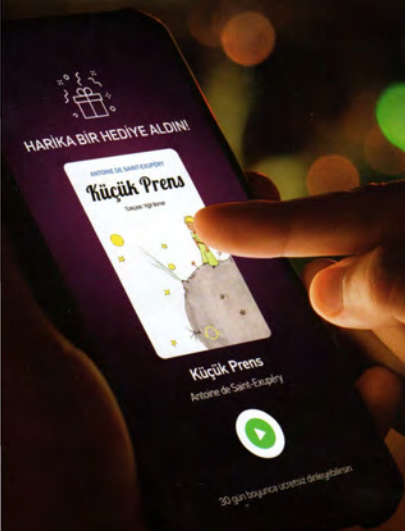
SARAYATIN ALL "Sevgililer Günü" serisi / 1. Kitap

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

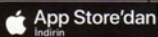
Aşkına Ses Ver

Bu yıl sevdiklerine kendi sesinle notunu ekleyerek
bir sesli kitap hediye et, farkını göster.

Hediyelik ücretsiz kitaplar şimdi Dinlebi'de.

Hemen indir!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Şiirlerle AŞK

Seni düşünürken
Bir çakıl taşı ısınır içimde
Bir kuş gelir yüreğimin ucuna konar
Bir gelinlik açılır arsızın
Bir gelinlik sinsi sinsi kanar.
(Bedri Rahmi Eyü boğlu)

Sen akşamlar kadar büyü, sıcak,
Rüyalarım kadar sade, güzeldin.
Baş başa uzandık günlerce ıslak
Çimenlerine yaz bahçelerinin.

(Ahmet Hamdi Tanpınar, Hatırlama, 1938)

Bilmezdim şarkıların bu kadar güzel,
Kelimelerin kıfayetsiz olduğunu
Bu derde düşmeden önce.

(Orhan Veli, Anlatamıyorum, 1941)

Bir hasretlik yüzün vardı
İçimde bir hüznü vardı
Söyleyecek sözün vardı
Bu kalp seni unutur mu?

(Fikret Kızılok)

Yeşil pencereden bir gül at bana
Işıklarla dolsun kalbimin içi
Geldim işte bir mevsim gibi kapına
Gözlerimde bulut, saçlarımda çiğ

(Ahmet Muhip Dranas, Serenad, 1949)

Bu yaşa geldim içimde bir çocuk hâlâ
Sevgiler bekliyor sürekli senden.
İnsanın bir yanı nedense hep eksik
Ve o eksikliği tamamlayayım derken,
Var olan aşınıyor azar azar zamanla.

Anamın bıraktığı yerden sarıl bana. (Metin Altok)

Elmanın yarısı sen yarısı ben
Günümüz gecemiz evimiz barımız bir
Saadet bir çimendir bastığın yerde biter
Yalnızlık gittiğin yoldan gelir
(Oktyar Rifat, Karıma, 1952)

Sen sabahlar kadar tazesin
Pembesin beyazsın yeşilsin
Tarlalarda bulutların gölgesi gibi
Güzelisin.

(Cahit

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rante.org>

sen ne zaman bana baksan
eve dönebilme ihtimalinin
güzelliği var içimde

(Osman Pala büyük)

tanımamak tanımaktan iyidir
seni bir kere tanıdıktan sonra
yaşamak acısını da tanıdım
bu acıyı beraber tadalım mâra

(Asaf Hâlet Çelebi, Mâra, 1942)

Kalbi m!
sen varsın
sen tökezeleyen bir şarkı değilsin
ne de uzun, yankı halı türkü
sen kendinin ezgisisin.

(Arakadaş Zekai Özger)

Söyle seveda içinde türkümüzü,
Aç bembeyaz bir yelken
Neden herkes güzel olmaz,
Yaşamak bu kadar güzelken?

(Fazıl Hüsnü Dağlarca, Söyle Seveda İçinde Türkümüzü, 1951)

Aşkla sular toprak aydınlık
Aşkladır gülün kızılığı
Aşkla genişledi bu gökyüzü bu kadar.

(İlhan Berk, Bu Gökyüzünü Ben Büyüttüm, 1954)

Bir harap tekne gibi rüzgarların elinde
Kayalara çarpıyor başımı hatıralar

(Baki Süha Ediboğlu, Kara Seveda, 1953)

Seni görüncü
Aynı anda geçer aklımızdan
Aynı düşünce...

Bir duvar gibi aramızdan.

(Özdemir Asaf, İnco grita, 19569)

Bir karanfil pencereyi deler
Bir kapı kendiliğinden kapanır
İstesek sevişirdik, ama olmadı

Biz değil yaşayan acılardır

(Edip Cansever, İnfilak, 1959)

Ben seni hep sevgilim ben seni hep
Yüzünden geçen dalgalardan okudum.
Ellerine sevgi okudum
gözlerine şefkat okudum
Annen seni inkâr etmişti
Aldım etime dokudum.

(Birhan Keskin)

KAN VE GÜL

İlkokula başladığım gün sınıfı şöyle bir bakıyorum: "Ben kimmiş olacağım?" Filmlerde görmüşüm, kırk evden çıkıyor, biriyi karşılıyor aşık oluyor. Aşık olmak, sökağa adım attıktan sonraki adım. Hem sonra Roza var, Brezilya dizisi, onu seyrediyorum. Roza aşık. İnsan doğar, büyür ve aşık olur da ne? Buluyorum: Eyp, bizim sınıftan, böyle kocaman gözleri olan, kırkileri kaşıya değen, esmer, ay çekirdeği gibi bir çocuk. Oh, rahata eriyorum, aşkı bulmuşum. Sonra Eyp de bana aşık olur. Mutlu son. Teneffüslerde Eyp'ü cüvelle dövüyorum; seviyorum nâpiyim, elimde değil.

Birkaç yıl sonra annemler konfeksiyon atölyesini Sultançiftliği'ne taşıyorlar. O zaman yeni yapıyorlar oraları. Gecekondu ve lüks, pimpeni, çelik kaplı, küvetli apartman daireleri var. Bir ortası, mülevine apartmanlar yok. O mahalleden bir arkadaşım var Gülden, arada evlerine gidip geliyor. Sınıfta Eyp'ü dövdiğüme bakmayın, aşk insanı değiştiriyor; aslında çok munis bir çocuğum. Gülden'in ablası var Münüver, sessizliğine bakıp bu kız sı tutar" diye düşünüyor herhalde. Benim arkadaşım o oluyorsa evde. Münüver on sekiz yaşında, ben sekiz. Her gün beni çağırıp derdini anlatıyor. Münüver çok güzel; bizim zamanımızda güzel diye ya Hulya Aşvar'a ya Sibel Can'a benzeyene denirdi. Münüver'e aşık. Tek kati bir gecekonduda oturuyorlar. Annesi olmuş, babası inşaatla çalışıyor. Münüver, hem abla, hem anne, hem evin sahip çıkılması gereken genç kı. Üçünüde kend üstlenmiş. Kâhkiyor bezle lastik atıyor, kâh cam siliyor, kâh evin penceresine yaslanıp mahalleli seyredip dedikodusunu yapıyor: "Anur evlenmiş de bir gelinlik bile giymemiş, herkes arkasından tenekle çalıyor."

Münüver'in sevgilisi var. Aşklar birbirlerine, çocuk Münüver'i istemeye annesini göndermek istiyor. Münüver karalar bağlamış. Sevgilisi fakir çünkü. Bir de varlıktaibi var, mahallenin üst kismına yaşıyan pimpenli istelerde evlenmeye varmış. Münüver diyor ki, "Ben sevgiliden ayrılacağım, öbürü gelip istesin beni". Sekiz yaşında olduğuma bakmayın, Roza'yı seyretilmiş, Eyp'ü dövmüş, aşkı tatmışım: "Ölür mü öyle şey!" diyorum, "Kime öksün onunla evlen. Önce öks." Münüver kederli bakıyor, "Sevdiğimle evlensem, düğün bile yapamayacağız, bir kuru nikâh, iki çekyoata gelin gideceğim. Ne taki takılır ne bir şey. Herkes arkamdan tenekle çalır bir düğün bile yapamodular diye..."

Biz atölyeli mahalleden taşırken Münüver, zengin'in çocukla sözlenmiş. Münüver, kapı önüne serilen kilimlerde mahallenin kızlarını dedikodu yaparken, söz merasiminde takliziyle herkese gösterdi. Aşkı yalın bana anlatsa da, aşık olmadığından gelen hediyeleri herkese gösteriyordu demek. Vedasızken dedim ki "İngilizahından ayrılır sevgiyle evlenirsin." "Ölür mü öyle şey" dedi Münüver. "Söz kestik, o kadar bilezik yüzük toktalar..." Takılar, bir ifişkin depozitosuymuş meğer.

Eğ-dost-akrabanın flörtlerinde uzun süren evlilik hazırlıklarını göre göre büyüdüm. Taksidini ödemek için çalışmaktan, üzerinde doğru düğüm tutmaya zaman bulamayacakları çoktık takımları aldılar. İcini asla tam olarak dolduramayacakları, bedenlerinde yokmuş buzdolapları; kendileri için değışle de gelen misafirlere gösteriş yapmak için alınıp altın kaplama çatal bıçak takımları için ömürlerini takside bağladılar. O hali alınacak, o gelinlik giyilecek, o bilezik takılacak! Kart geçmekle post makinesi aşınmaz.

Evlilik alışverişi esasındaki küçük hesaplardan, cimriliklerden midesi bulanıp, evlenmekten içi soğuyan ama bunca hazırlığı heba etmemek

için evlenen çiftlere şahit oldum. Aşklar'ın birbirinin borç kefiline dönüştüğünügördüm.

Düğünlerine "Bu mutlu günlerinde sevdiğini de yanlarında görmek için" değil, takılacak takıyı hesap ederek daha çok insan çağırılan vardı. Düğün salonuna verdikleri kaparonun üstünü düğün bitişinde tamamlanmaları lazımdı. O sebeple; bu mutlu günlerinde, "Çeyreğimizi de yakalardır görmekten" mutluluk duyacaklardı. Demek el sikiyle değışle de el parasıyla gerdeğe girilebiliyormuş...

Üniversitedeyken, parasızlık bize batmadı, öğrenciliğin şanılandı. Ucuz diye; temizlik yapıların yerlerine talas dökülüp süpürülen, peçete yerine bardağa pembe kâğıt koyulan bir pidedide, günde üç öğün Kastamonu kır pidesi yediğim günlerde, burs parasıyla Penelope Cruz'un reklamında oynadığı marka rımel alıp, Penelope olmaya çalışmışım var. İnsan; doğar, büyür ve aşık olur; sevdiğini tavlamak için daha güzel giyinir, makyaj yapar ve tavlar; taksidi girer, evlenir ve borç öderli... Her dönemin moda olan güzelleri vardı: Türkan Şoray, Sibel Can, Penelope Cruz, Jennifer Lopez... Reklamları, filmler söylüyordu işte, parasını verip olmayacağımız

hiçbir şey, hiç kimse yoktur. Bir rimmelle Penelope kırılıp, bir ayaklaıyla Jennifer kalçasına kavuşabiliirdik. Türkan Şoray bile zamanında kıymetini bilmeyen esas adam; zengin olup, giyim kuşamını değıştirip, "bombaşa bir kadın" olduktan sonra tavlamıyor muydu? Adamı tavladıktan sonra da taksidi girer, Sibel Can'ın reklamında oynadığı bızlardan alırdık evimize de...

Bu, aşkla-ilişkilerle değil, bızlat kapitalizmlle ilgili bir durum.

Reklamlardan aşkı çıkarın, piyasa çöker.

Kadını erkeğe, erkeği kadına yem olarak gösterip kendilerine de Eros'un oku süsü veriyorlar. Medya, filmler, reklamlar; kampanya ve sloganlarıyla bilinçaltımıza işleyerek ürün satıyor.

Her o ürünlerin ucunda da aşk ve mutluluk var tabii.

Koskoca televizyon yalan mı söyleyecek? İma sektörü aslında ne olduğumuzla ilgiliyormu, kendi yarattığı "en güzelle nasıl benzerizin" yolunu gösteriyor. Onun da bir faturası var.

Ama değer, görmüyor muyuz reklamlarda, en şahane arabalara binen adamların yanında manken gibi kızlar oturuyor. En güzel kıyafetleri giyen kadınlar, herkesin bakmalarına doymadığı "o adam"ları koluna takmış...

Şimdi, "ona aşkıınızı ispatlayın" kampanyalarının ağababasıyla karşı karşıyayız: 14 Şubat Sevgiler Günü. Hani kurban bayramı gibi, "Fakir fukara senede bir gün de olsa et yiecek" dedikleri gibi; Sevgiler Günü için de "Kodların senede bir gün de olsa gül alacak, özel olduğunı hissedecek" diyorlar. Kurbanın mahalle aralarında kesilmesi yasaklanmadan önce sokaklar nasıl kandan kırmızıya kesiyorsa; sevgiler gününde de kalpi yastıkları, balonlar, her dem olmayan kırmızı güllerden her yanı kırmızıya kesiyor. "Kan ve gül gül ve diken, sevgimiz sen... Birbirine dönük sırtı sen ve ben... Bilmem anıslatabiliyor muyum?"

14 Şubat'a güller zamlı satılacak. Reklamlar "Ona pırlanta alıp aşkıınızı ölümsüzleştirin" diyecek... Vitrine aşkı koyacaklar, yanına da bir fiyat etiketi ilistirecekler. Parası yetmeye Sevgiler Günü kampanyaları yapılacak, "Bu yıl il seneye öde." Taksidi aşkıdan uzun süren sevgilere pahalya patlayacak indirimler yapılacak. "Kim İstemez mutlu olmayı ama mütсузулуğa da var mısın?" notkasından "Sen mutluluğun kampanyasını yapabilir misin Abidin?" e geldik. İkimiz birden sevinebiliriz, vitrinlere bakalım! ❀

**Reklamlardan
aşkı çıkarın, piyasa çöker.
Kadını erkeğe, erkeği kadına
yem olarak
gösterip kendilerine de
Eros'un oku süsü
veriyorlar.**

"Aşkın tarifi yoktur, kanıtları vardır" demiş Jean Genet. Evet, aşk edebiyatta parmak izleri, müzikte itiraflar ve sinemada dilsiz görgü tanıkları bırakmıştır. Olmayacak şey ama bunlardan dersler çıkarabilir miyiz, diye bir baktık...

AŞK DERSLERİ

TEK BAŞINADIR AŞK AMA MEYDANLARI DOLDURAN KALABALIKLAR GİBİ GELİR. Şair Şemsi: "Doldu uşşukile şehrin yine meydanları" demişti. **Vedat Türkali'nin Bir Gün Tek Başına'sında**, **Kenan'ı** yeniden meydanlara çağırır bir aşktır. **Günsel**. "Bana güç kazandırıyorusunuz..." der **Kenan**, "... konuşacak o kadar çok şey var ki."

KELİMELER TENE DOKUNUR.

Roland Barthes, "Dil tendir" der, "konuşmama başkasının konuşmasını okşarım. Sanki kelimeler parmakların olmuştur. Ve parmakların kelimeler..." Sevmek yetmez, sevdiğini söylemek gerekir. "Sev beni..." diye defalarca yineleyerek **Wild Is The Wind** şarkısına başlar **David Bowie**, "...ve sevdiğini söyle."

AŞK GELİNCE, HEM İNSANLAR HEM KELİMELER KILIK DEĞİŞTİRİR. Muazzam şiirler soğuk yabancılara benzerken aşığı sevince boğuk alalede bir cümledir: "250 gram karides verir misin..." der **Şöpen Kenan (Kadir İnanır)** **Azize'ye (Türkan Şoray)** "...Karagözlüm?" Sonra takma sakallarıni sıyrır, yalnızca gözlüğünü çıkarır.

KILIK DEĞİŞTİRMEK AŞKIN EN ESKİ OYUNUDUR. **Chopin**'in büyük seni yazı-

George Sand, Paris'te erkek kıyafetle dolayışmış. Bir ilham perisi için tuhaf olabilir, ama üzenmeyip **Fantasia Impromptu'yu** dinlerseniz işe yaradığını göreceksiniz. Sevgisine yakın olmanın yolu tebdil-i kıyafetten geçer. **Vatan yahut Silistre'de Zekiye**, İslâm Bey'in yanında olmak için erkek gibi giyiyip Âdem adını alır. **Beethoven'in Fidelio** operasında güzel **Leonora** hapse düşen sevgilisini kurtarmak için aynı şeyi yapar.

YA SUSKUNLUK? AŞK AYNI ZAMANDA BİR MAHCUBİYET SANATIDIR. Dile getirilmeyen her şeyi içine çeken bir karadelik. **Yılmaz Güney'in Arkadaş** filminde adı bir kere bile geçmez. Ama, A'nın üstünde şapka vardır. **Melihe Demirağ**, o incecik gençliğiyle her göründüğünde, içimizde **Yahya Kemal'in** dediği gibi, bir tel kopar ahenk ebediyen kesilir.

Şarkı başladığında adı konmasa da "arkadaş"lık bitmiştir: "Dolduramaz boşluğunu ne ana ne kardeş."

RİYAYETE GÖRE AŞKIN TARİHİ ZAMANIN TARİHİNDEN DAHA UZUNDUR. **Zamanın Kısa Tarihi'nin** yazarı fizikçi **Stephen Hawking**, 71 yaşında ALS (ciddi bir nörodejeneratif hastalık) ile mücadele ederken, **John F. Kennedy**

isterse ayrılabileceklerini söyledi. Genç kadın **Hawking**'le evlenmeyi seçti. **Hawking**, tekerlekli sandalyede bazen günlerce oturur ve bir sabah gelip **Wilde'a** bilgisayarı yardımıyla "Denklemleri çözdüm" der, onun gözlerindeki onayı arar.

AŞKIN GIDASIZ ZAMANDIR. Aşk, dakikaları uzun uzun çığır, yılları oburca yutar. Tolstoy'un **Savaş ve Barışında Piyer**, en yakın dostunun nişanlısı **Natasha'ya** ilk görüşte vurulmuştur. **Napoleon'un** Avrupa'yı kasıp kavurduğu çağdır. Büyük bir ülkenin yıkılıp yeniden kurulmasına, yakın dostlarının ölümüne ve daha beteri **Natasha'nın** kırk aşklarına tanık olur. Dört büyük cildin son sayfalarında, üç çocuğuna analık eden **Natasha'yı** dünyanın en mutlu kocası olarak seyreder.

AŞKIN KENDİSİ DE SABIRLIDIR. **Nora**, İrlandalı bir genç kız, mavi gözlü bir delikanlıyla tanışır. Kafasındaki kep ve lastik pabuçlarına bakıp İsveçli denizcilere benzetmiştir onu. Kısa süre sonra aralarında romantik bir ilişki başlar. Delikanlı aşklarının ilk gününü ne kendi unuttak ne de dünyaya unutturacaktır... **Ulysses, James Joyce'un** 1000 sayfa bulan büyük romanı, Dublin'de geçen tek bir günü anlatır:

16 Haziran 1904.

AMA YİNE DE AŞK BİR ŞEHRE SİĞAR MI? **Huzur'da Mümtaz**, bütün İstanbul'u aşkının bir çöpü olanı seyre oturmaya hayal

Aşkta her ders öğrendiklerini biraz daha unutmak içindir.

eder. Ama hikâyeye **Suad** diye bir mutluluk düşmanı sızar, gücü başka şeye yetmediğinden **Mümtaz** la **Nuran**'in evinde intihar eder. **Nuran**, "Soadetimiz mümkün değil" diye **Mümtaz**'ı terk edince, şehrin rengi değişir: "O zaman İstanbul'da **Mümtaz** için korkunç bir hayat başladı. Adım adım **Nuran**'ı takip eder gibi yaşıyor, fakat onun bulunduğu yere yaklaşıyordu."

MUTSUZLUK, AŞKIN ÜVEY KARDEŞİDİR; AMA ONA MUTLULUKTAN DAHA ÇOK BENZER. Bazen sırf bir mutsuzluğun ilk ucuunu tuttuğu için aşk yaşadığını sanan insanlar vardır. **Anna Karenina** ile **Vronsky** ya da **Aşk-ı Memnu**'daki **Behlül** ile **Bihter** gibi. Bir şeylerin yanlış gittiğini sezmelerine karşın aşk açlıkları öylesine büyüktür ki bırakamazlar.

Yasak Aşk diye bir şeyden söz ederler; anlamadıkları şudur: AŞK HER ZAMAN VE İSTİSNASIZ YASAKTIR. "Aşkın en kötü yanı, ortak gerektiren bir suç olması" der **Baudelaire**. Aşk, ilk fırsatta yer altına iner. **Katil Doğanlar**'da **Mallory** ve **Mickey**, **Badlands**'de ise **Holy** ve **Kit** silahlarını kuşanıp bütün dünyaya karşı birleşir. Ya da **Ulrike Meinhof** gibi hali vakti yerinde bir entelektüel kadın, bir anda **Andreas Baader** diye bir serbest radikalin rüzgarına kapılır. Çünkü, İsmet Özel'in dediği gibi "duygular pöketlenmiş, tecime elverişli" ise "o dünyadan o şiiiden öcalınmak gerekir."

DÜNYEVİ AŞK, TANRI'NIN İNSANA ZALİM BİR ŞAKASIDIR. **Ahd-i Atik**'te dendiği gibi **Rab** kışkırtır. Başka **Rab**'ler istemez. **Platon**'un aktardığı bir efsaneye göre insanlar ilk önce hermafrodit, yani çift cinsiyetli olarak yaratılmış, sonra ikiye bölünmüştür. Aşk bir yanılmayı onarma açlığıdır; için doğrusu, hiçbir

parça ötekine tam olarak oturmayacaktır. Çünkü aşka karşı dürüst olamaz; Şeytan-ı Lâin der başımızı çevirir, ama cennetteki yılanın ayartışını özleriz.

YA İLAHİ AŞK? O da insanın Tanrı'ya şakası İlahi aşk bir meydan okumadır: "Ölen hayvan imiş aşklar olmaz" der **Yunus Emre**. Evrenin ulu yaratıcısı, insanın aşkı olmadan nedir? **Milan Kundera**'nın dediği gibi, cennette haz vardır ama heyecan yoktur. Aşk in aşsını Tanrı'ya karşıdır. Mozart'ın meşhur operası sonunda aşk efsanesi **Don Giovanni**'ni ebedi koca kılığında bir zebani cehenneme çekecektir.

BAĞNAZ
TARİKATLARIN,
AÇGÖZLÜ İŞ
DÜNYASININ VE
DESPOT ÖRGÜTLERİN
İLK İŞİ AŞKI
ENGELLEMEK YA DA BİR
KALIBA SOKMAKTIR. Güya
insan törpülenip takılacağı yüce bir
aygıtın parçasıdır. "Aşk..." der **Mad Men**'de
reklamcı **Don Draper**. "...çorap satmak
için uydurduğumuz bir kelime." **Varolmanın**
Dayanılmaz Hafifliği'nde, **Sabina**
sevişirken **Tomas**'ın saatine baktığını fark
eder ve cezalandırmak için onun çoraplarını
saklar. Reklamcılar çorap satmakta başarılıdır;
ama aşk, giyimli çorapları bile kutsal bir
ceza ya çevirir.

AŞKI GÖRMEKTEN KAÇAMAYIZ
Tutunamayanlar'da **Turgut, Selim**'e
"Demek sen aşkı, sinüs kosinüs çok görüyorsun.
Soyut aşk kavramı sende henüz gelişmemiş," der.
Matematiği sever ama biyolojiyi kaale almaz

aşk. **Almodovar**'ın unutulmaz filmi **Annem Hakkında Her Şey**'de, **Rahibe Rosa** (Penelope Cruz), transseksüel olan **Lola**'dan gebe kalmış ve HIV virüsü kapmıştır. **Rosa**'nın ölümünden sonra **Lola**'nın eski sevgilisi **Manuela** bebeği sahiplenecektir.

YANİ BAZI AŞKLARI DİLE GETİRMEK
ZORDUR. "Sevmek bir insanı sevmekle başlar her şey" diye yakınır **Sait Falk**, "...ama burada her şey bir insanı sevmekle bitiyor." Aşkın adı **Panço**'dur. Alemdeğdağ keklikleri gagasından öper, yılan bileğine dolar, ötekileri yaprakların üstüne yatar, güneşte bir futbol oyununa başlar, top kaleye girerken yılan kenara çekilir. **Arkadaş Z. Özger** de, güneşten konuşur ama daha açıkça: "söz inanmayın bir gün değişir elbet / güneşe ve penise tapan rüzgarın yönü".

HİÇBİR ZAMAN
ÖĞRENİLEMEYECEK OLMASINA
KARŞIN, AŞK DERSLERİ ALMAKTAN
VAZGEÇMEYİZ. Belki de bu yüzden ilk
aşklarını okullarda bulur insanlar. Ne de olsa
Şeyh Galip'in hikayelerini anlattığı **Hüsn**
ile **Aşk** bile Edebi Mektebi'nde tanışmıştır.
Alpay meşhur şarkısında "Eylül'de Gel..."
der, "Okul yolu sensiz / Ölüm kadar sessiz."
Aşk kapıdan gencecik bir öğretmen olarak
girer **Kırmızı ve Siyah**'ta ve sessiz bir
törenle gömülen parçalanmış bir gövde
olarak çıkar.

Aşk elbette kötülüğün kalbini kayayı delen
incir gibi çatlatacaktır. ❖

Bir yağmur yağsa
beraber ıslansak...

TURGUT UYAR

Acemilli: Efendimiz acemili. Şiire sarılma biçimi. Yeni ve taze bir güçle, aşkla, korkuyla, her defasında şiir ya yapmak için gerekli olan şey.

Büyük Saat: "Şimdi tarihte saat kaç?" diye sorup, "Bilmem? Ben güneş saati kullanıyorum." yanıtını verdiği şiir. Büyük şiirin saati

"Cahil Beşire": Adadığı şiiri sanki benim için yazmış gibi gelir: "kuzu Beşir, pamuk Beşir, hemşeri Beşir/ağlama Beşir, dur Beşir, ağlama alının kırşır/ alının bir şey değil Beşir/gönülün buruşur".

Çoğunluk: "Büyük Gurbetçi" dediği Nazım Hikmet'in "Büyük insanlık" dediği çoğunluk. Tokluk aptır, "çünkü açlık çoğunluktur".

Dünyanın En Güzel Arabistanı: (1959) Bu kitap da Turgut Uyar'ın şiirinin ya da yalnızca Turgut Uyar'ın Tutunamayanları sayılmaz mı?

Edip Cansever: Bir şiiri bölüşmüşler sanki. İki kişilik şiir kolektifi olmuşlar. Biri keriyeye bakmış biri dışarıya. Bundandır Turgut Uyar'ın dışarıya da içerisi gibi bakması.

Filan: Bu sözcüğe Turgut Uyar kadar anlam yükleyen, içini dolduran şair görülmüş müdür? Görülmemiştir: "Belki de bahar filan vardır erzinando ne bilelim".

Geyikli Göğün Gecesi: "Geyikli Gece" ile "Göge Bakma Durağı" şiirlerini buluşturup, bunlardan üçüncü bir şiir yazmış olsaydı var gibi geliyor bana.

Güz: Avlanıp giden güzde "yal yalnızdı hayvanlar da biz de". Turgut Uyar soruyor: "Öyleyse sıra kimde?"

Her Pazartesi: (1968) Herkesin kitabı: "Hazırlıksız yakalandılar uzun sesleri vardı".

"İslak Çeltikler'e": Şiir 1970'de yayımlandığı Divan'dadır: "bilmem ki doğmayan çocukları ben mi doğsam".

"İhbar": Önce "İhbar 11 ya zadı (Bkz. Kayayı Delen İçir, 1982) Sonra "İhbar 11'de feterine çekip imzalatan adını bilmediği genç kıza" İhbar 2yi adadı.

Tuhaf: Ece Ayhan aykırı şair diye bilinir, Turgut Uyar'ı "tuhaf" bir şairdir bence. Bunca dördü, deperin, güp, güzel şiir bulmak ve yazmak tuhaf, çok tuhaf!

"Korkulu Uсталık": 1955'de yazmış: "Sanatçıyı yitiren ustalaktır. Usta olmaktan korkunuz diyor um." Sanatçı sana söylüyor um, şair sen anla!

Lorca: Büyük şairlerin birbirleri için şiir yazmaları da büyüktür. Lorca için şiir yazdı Uyar: "Ben severim omuzlarımızı birgün / Sirmaları, apoletleri olmasa da."

"Malatyalı Abdo için Bir Konuşma":

Ama ne konuşma: "farketmeli ki iyi bir güneş iyi bir yataktır", bir de "Her şey akıp gider, bir katlıhüzün kalır".

"Nedense": "Bir kadını sevmeye hep memelerinden başlanırlar...Jama nasıl güzel bir şey / üstelik sonsuz da".

"O": O kimdir biliyor musunuz? Uyar'ın son şiirlerinden "Çiçekçinin Yabancıları"nda bir dırnottur: "O, nisanla ekim arasında bindir" Ben var mı?

Ölüm: "herkes ne zaman ölür / el bet gülünün solduğu u akşam".

Pasın: Mehmet Akif Ersoy'un şiirleri ilçesi. Uyar'ın Türkiye'm (1952) kitabındaki 6 tırna şiirinden: "Turnam, Bir Ay Doğan Pasın'dan..."

Rubai: "aşklar telef olup gider sokak köpeği gibi / gitsin. Harcanmış bazı şeyler. Sen dur e mi". Böyle biliyor, nasıl başladığını merak ettirecek biçimde. Okuyun öyleyse!

"Sonsuz ve Öbürü": Bu şiiri ve tüm şiirleri için, tüm yazdıkları için Turgut Uyar'a, "en değerli vakitlerinizi bana ayırdınız sağolunuz efendim" diyor uz.

"Şiir-Yazıcısı": "O, okurunca verimli sayılmayı bile önemsemeyen bir şiir-yazıcısıdır". Bunu diyen: Tomris Uyar.

Tomris: Turgut'a Tomris, Tomris'e Turgut ne güzel "Uyar".

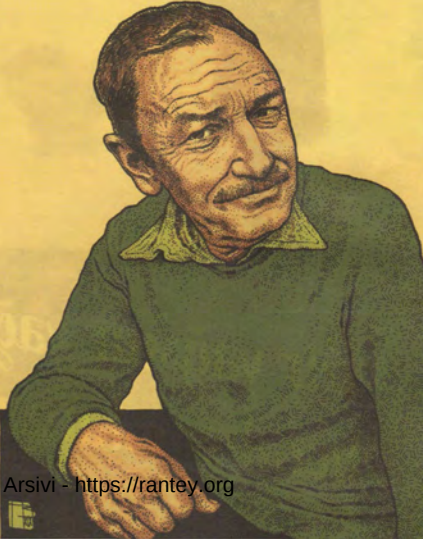
U: Turgut Uyar'ın skıntısının görsel hali, harf'i b'Üd'ur belki: "Ben hep skıntılıym. Yani bir adamın canı sıkılır, o benim. Çünkü bana en yaşan durumdur skıntılı olmak." demştir 1966'da.

"Üçyüzbin": "Zamansız gelme elim kolum dağınksa sarılamam".

"Vakitsiz Uykulardan": Kısaık ama büyük şiirler inden: "vakitsiz uykulardan uyandır beni / kara üstüne kara göğ üstüne gök". Kayayı Delen İçir'den.(1982)

"Yalağuz": Yahuz'un Arzı Haf'lı. İlk kitap, 1949. Mintanı, çanğı, Tanrısi, dilü, türküsüyle yüce dağ başında "İç neden plige işte Bektaş, yapayalnızduzdu."

Zeki Müren: "Nostalji getimedi o, geleceği önerdi" 🌸

ŞAİRİN AŞKA ÖLÜMÜ

Turgut Uyar, romantik bir bozkuş delikanlıdır. Doğuştan iyâşıkıldır; ancak iyâşıklılığın aldırmaç, dinece değmetsüzdur bu dünyada. Temel bakaç aşık, karmasalkarlıt. Bütün mümkinlerin kıyısında, bir sargın umut yakalar, onu kuşanır; sırım mavi bir gökyüzü bulur onu kuşanır; denize doğru sokaklar görür onu kuşanır. İki, kırılğan bir çocuktur. Çok konuşur, daha o zamanlarda *ben sikintilimiy* der gibi bakaç fotoğrafıdır. Uzun yolluklara hazır bir yüzü vardır. Nâsızsız bir serçe gibi yalınadır. Ece Aryan'a göre, ilkööl denömedice çektiğidi bütün fotoğraflarıdır, sanki aşık önce ağlamış gibidir. (.) Ülkü Tamer, Cemal Süreya, Turgut Uyar; Tomris Uyar'ın hayat arkadaşlarıdır. Aşkıları, her *iki*ni yendir. Ülkü Tamer ve Turgut Uyar eş: Cemal Süreya sevgilisi olur Tomris Uyar'ın. Mektuplar, İstanbul'dan Ankara'ya öykü, Ankara'dan İstanbul'a şiir taşır. Bir kadını bir erkeğin şiir üzerine mektuplaşmalarında aşk kaçmıncıdır. Tomris Uyar, Cemal Süreya'dan, Turgut Uyar, Yezdan Hanım'dan ayrılır. Tomris Uyar, aralarında on beş yaş farkı başlangıça hiç değmensez. Onun yanından son derece çağdaş, son derece iyâşıklı bir erkekle birlikte olmanın mutluluğuna şaşır. Anne olur. Ancak, zamanla şakılır; Turgut Uyar'ın *Mehmet Adı* ve *İsmi*ne sefâsefâ yazdığı şiirler, onun güzel tanrıdır adını bozkuş bir saatir yüreğim her seferinde. (.)

Turgut Uyar'ın iyileşmeç hastalığı. Ücretsiz PDF Kitap

benim için alışılmıŝ şeyler öbyleyene sana yaraŝmaz
kişi gececi acaŝmazdır bahar yakından kardeŝiniŝ
alır başını arincan'a giderim seni duŝunmak için
dörtükleri bozarım çünkü deŝer ne güne duruyor
kızılar ve eekimeyen herŝey seni anlatmak için

bir bozuk seattir yüreğim hep sende durur
ne var ki islanmı gider coşkuluğum durmadan
durmadan
çok biraz daha benden deniz her zaman senden
hiç-bir dileğimiz yok şimdilik tarihten coğrafyadan

kimselere benzemesin isterim seni övdüğüm
seni övdüğüm zaman
gözetir gözetir yolum başına dolarsın kirlersin
seni övdüğüm zaman

TURGUT Vyaz

kırlığına karışır. Sadakat, onun için her şeydir. İyileşmek için en ufak bir çaba bile göstermez. İyileşmeyi istemez. İyileştiği zaman terk edileceğini bilir. Ölümüne karar verir. 22 Ağustos 1985 Perşembe'ye dek, azala azala öksürür. Yaşamı biter. 36

Milyonlarca kişi arasında yalnız olmak! "Olasılığı nedir ki?" diye düşünüyor insan, havuz geniş ve seçim senin... Ama işin aslı öyle değil arkadaşım!

GERÇEK AŞKI BULMANIN MATEMATİĞİ

Hayatta herkesin bir ruh ikizi var mıdır? Herkes en azından bir kez âşık olabilir mi? Hepimizin karşısına "İşte bu doğru insan" dediği bir çıkarmı? Bilmiyorum!

"Ruh ikizim" dediğimiz kişi âşık olduğumuz kişi mi, delicesine âşık olduğumuz kişi, doğru insan mı bunu da bilmiyorum!

Bildiğim tek şey, "İşte budur" diyeceğimiz insanı, "O'nu, bulmak için yapmayacağımız çok az şey var.

Sizi biliyorum ama ben herkes için 'en az' bir doğru kişi olduğuna inanırım.

Yirmili yaşlarındaki senle otuzlu yaşlarındaki sen; otuzlu yaşlarındaki senle kırklı yaşlarındaki sen aynı değilsiniz ki aradığınız doğru insan aynı kalsın... Aramızda, bu devirlerin her birinde kendine uygun birisini bulmuş şanslılar vardır mutlaka. Hatta zamanı getirdiği değişimlere bulduğu insanla beraber adapte olabilmiş; "Her devirde birbiri için en uygun" olabilmiş çok daha şanslı insanlar da vardır.

Tabii madalyonun bir de öteki yüzü var!

Özellikle metropollerde yaşayan, iş hayatının içinde kaybolup kendine bile ayıracak vakti olmayan ve milyonlarca kişinin içinde yalnız olanlarımlar...

Milyonlarca kişi arasında yalnız olmak! "Olasılığı nedir ki?" diye düşünüyor insan, havuz geniş ve seçim senin.

Ama işin aslı öyle değil arkadaşım!

AŞKIN MATEMATİĞİ VAR MI?

Bu işlerden artık yorulmuş, isyan noktasına gelmiş İngiliz bir matematikçi mevzuyla bir de bilimsel açıdan bakmaya karar vermiş. Demiştim ya hani milyonlarca insan arasında yalnız kalmanın olasılığı ne olabilir ki diye; Peter Backus bu olasılığı gerçekten hesaplamış, üstelik de Drake Denklemi'ni kullanarak!

1960'larda giderek artan uzaylı ve UFO hikâyeleri sonrasında Frank Drake, içinde olduğumuz Samanyolu Galaksisi'nde bizimkine benzer başka akıllı yaşam formlarının bulunma olasılığını hesaplayacak basit bir denklem çıkarıyor. Galaksimizde kaç yıldız var, kaç tane gezegen var, kaç tane gezegenin yaşam için uygun koşulları var, kaç tane gezegenin yaşam için uygun koşulları var, kaç tane gezegenin yaşam için uygun koşulları var, kaç tane gezegenin yaşam için uygun koşulları var...

bizim güneşimiz gibi gezegenler olabilir, bu gezegenlerden kaç tanesinde canlı hayat koşulları olabilir vb. gibi birçok olasılığın birbiriyle çarpıldığı bir denklem.

Denklemin matematiksel yapısı bir kenara, biraz düşündüğümüzde aslında tek bir sorunun cevabı arıyoruz: "Evrende yalnız mıyız?"

İşte Peter Backus mevzuyla uyanıp bu soruyu kendisi için soruyor! "İngiltere'de yalnız mıyım, bana uygun kaç kadın var?" şeklinde değiştirerek.

Sadece kendisinin hoşlanabileceği kadınların sayısına bakıldığında durum fena değil gibi; İngiltere'deki 30 milyon kadın arasında 10 bin 500 potansiyel aday mevcut. Ancak çekici bulduğu kadınların da onu çekici bulması olasılığını hesaba kattığında durum katlanıyor.

Koca İngiltere'deki 30 milyon kadın içinde sadece 26'sıyla çekimin karşılığı olduğu bir ilişki olabilir!

Yani olasılık milyonda bir.

Olasılıkların bu kadar düşük olmasının etkisini yaşayan bir başka bilim insanı Chris McKinlay ise işi sadecehesap kitap yapmakta bırakmamış.

McKinlay üyesi olduğubir arkadaşlık sitesinde farklı birçok profil oluşturuyor, her biri farklı tip bir adamı temsil eden profiller bunlar! Her profil için temsil ettiği karaktere uygun şekilde davranacak bir program yazıyortama bırakıyor. Bu profillere gelen binlerce mesaj ve mesaj atılanlar profillerini analiz edip basit bir kümeleme çalışması yaptktan sonra kendisine uygun yedi tip kadın profili olduğunu görüyor. Bu sefer kolları sıvayıp tamamen bu kümelerdeki kadınların hoşuna gidecek ama kendi bilgilerinden yoksun kadınlar oluşturuyor. Birlikte buluyorlar...

kadınlara maceracı yüzünü, diğer kümedeki kadınlara bilimsel yüzünü ön plana çıkartacak profiller bunlar... Başlıyor her birine kendi adına mesaj göndermeye.

Yalnızlığın dibindeyken bir anda her gün onunla tanışmak isteyen onlarca kadından gelen olumlu cevaplarla ne yapacağını şaşırıyor! Ancak iş gerçekten buluşup tanışma aşamasına geldiğinde yüzde 99.99 uyum gösterdiği o kadınlarla ikinci randevu aşamasına bile geçemediğini görüp iyice bunalıma giriyor. Ve başarsız onlarca randevunun ardından imdadına, ilk mesajı kendisinin göndermediği ve uyumluluk yüzdelерinin de o kadar yüksek olmadığı birisinden aldığı mesaj yetişiyor.

Onlarca ve görünüşte daha uygun kadın arasında tek uzun süreli ilişkisini de bu şekilde yaşıyor. Tek kelimeyle manidar!

HER ŞEYİ YAPMADAN ÖNCE BİR ŞEY YAP!

İki bilim insanının hikâyesi: Birli neden yalnız olduğunu bilimsel olarak ispattımayacağına çalışıp olasılığın milyonda bir olduğunu, diğer de bundan yılmayıp kendine uygun adayları kümelemenin yolunu buluyor! Temelde ikisi de yalnızlıklarına çareyi en iyi bildikleri yoldan, ellerinde en kuvvetli silahla bulmaya çalışıyorlar!

Farklı mesleklerden aynı durumda olanların kendileri için yaptığı ve en başta söylediğimiz gibi:

Doğru insanı bulmak için yapmayacağımız çok az şey var. Ama bana soracak olursanız tüm bu düşük olasılıklar yüzünden umudunu kaybedip her yolu denemeye başlamadan önce tek bir şey yapmalı. Olasılıkları falan boş verin, hem Bukowski'yi hem de Mevlana'yı dinleyin: Yapmayı gerçekten sevdiğiniz şeyleri bulun ve bunlarla kendinizi adan. Kendinizi adan yaptığınız işle ilgili olarak mutlaka doğru kişidir! ✨

Birinden hoşlandığımda ilk olarak nasıl bir insan olduğunu düşünürüm. Hoşlandığım kişinin sözünü, kıyafetleri, ayakları, elleri ve temiziği gibi detaylarla ilgilenirim. Dış görünüşün her şey olmadığını biliyorum fakat dış görünüşün karakterle ilgili izlettiğini de bileceğim. İlk adımları genelde karşından bakarak değil fakat o adımı bir türü atımda ben hareket ederim.

Bir insan ile ilişki yaşamak için mutlaka ona aşk olmam gerekir. Eğer hoşlandığım kişiyle aramızda güçlü bir çekim olmadığını hissedersen daha fazla zorlanmam. Uzun ilişkiler yaşamayı tercih eden biri olarak bir ilişkiye başlamadan önce her hareketin bir anlam taşıdığını ve geleceğe dair ipuçları verdiğine inanırım.

Bugüne dek internetten tanıştığım hiç kimse ile ilişki yaşamadım. Sanaldünyanın gerçek duyguları iletebilecek bir mecra olduğunu kesinlikle düşünmüyorum. Birini tanıyabilmek için gözlerine bakmalı, sesini duymalı, nasıl güldüğünü bilmelisiniz. Karşımda gerçek biriyse bir telefon ekranı varsa ona gerçek biriyi gibi değil bir telefon ekranı gibi davranırım.

İlişkimi ailemle çok rahat bir biçimde paylaşabiliyorum. Ailemle paylaşacağım bir durumun içinde bulunmayı kesinlikle istemem. Bu sebeple beni birleştiren arkadaşlarımla tanıştığım, ya da birleştiren arkadaşlarımla tanıştığım, ailemle fikrimi alırım. Hiçbir erkeğin beni ailem kadar sevemeyeceğini zaman içinde anladım. ✨

Karrien Heintz - 26 yaş - New York - Amerika

İlk olarak sıcak bir gülümseme, ardından da ufak bir sohbet her zaman tanışmak için işe yarar. Onun da benimle ilgilenmediğini anlamaya çalışırım. Eğer o da ilgileniyorsa sohbeti daha da derinleştiririm.

Beni en çok etkileyen şey kadının güzelliği. Flört ettiğim ya da ilişki yaşadığım tüm kadınların ortak özellikleri hep çok güzel olmalarıdır. Belki bin tane kriter flört etmesinde kafamızda işletiyoruz fakat ilk dikkatimi çeken şey fizik.

Sanal ağlardan bir ilişki hiç yaşamadım. Açıkçası pek kullanmayı da denemedim. Sanal dünyada arkadaş edinip gerçek hayatta onları tanıyarak karşılaşmak sadece gerçek hayattaki arkadaşlarımla sanal dünyada takip ediyorum.

İnternette tanıştığım birine kolay kolay güvenmem.

Ailemle tabii ki tüm sırlarımı paylaşıyorum. Onların haberi olmadığını hiç bir şey yok hayatımda. ✨

Barış Dicle Sözbir - 24 yaş - İstanbul - Türkiye

Eğer birinden hoşlandığımı hissediyorsam hemen sohbet etmeye çalışırım. Fazla vakit kaybetmeyi sevmem. İyi bir sohbet birçok şeyin ilk adımı olabilir. Bence bir kadını sahip olmanın gereken en önemli şeyler anlayış ve zeka. Eğer bu iki özellik mevcut değilse o kadına dair beslediğim tüm pozitif hisler negatif dönüşüyor. Anlayış olmayan biriyi ne paylaşabilirsin ki? Arkadaş olmak bile çok zor böyle insanlara.

İnternette yeni insanlarla tanışırım, arkadaşlar edinirim fakat flört etmem. Bence birbirini tanımak biraz daha gerçek bir durum olmalı. İnsanlar sosyal medyada oldukları kişiyi değil olmak istedikleri kişiyi gösteriyorlar. İyi de ben gündelik yaşamda olmak istediğim kişiyi muhatap olmuyorum ki...

Biryle sadece flört ediyorsam, birbirimizi tanıma aşamasındayken ailemle bahsetmem. Aileme bu konudan bahsetmem için daha somut şeylere ihtiyacım var. Fakat dahacıddi durumlarla ailemle böyle konuları konuşabiliyorum. Bir problem yok konuda. ✨

FLÖRT

- Flört ederken herkesin farklı yöntemleri var malum. Dünyanın birbirinden farklı dört köşesinden dört genç nasıl flört ettiklerini anlattılar.

David Tan - 26 yaş - Singapur - Singapur

Tanışmak için hoşlandığım kişinin dikkatini çekmeye çalışırım. Dikkatini çekmek için onu sinir edebilirim bile. Akılda kalıcı bir tanışmanın çok önemli bir etkisi olduğunu düşünüyorum.

Hoşlandığım insanla ne kadar çok ortak noktamız çıkarsa o kadar uzun bir sohbet girebiliriz. Ortak değerler, ortak arkadaşlar, ortak favoriler gibi şeyler ortaya çıkınca doğru insandan hoşlandığımı düşünüyorum.

İnternette flört etmekte bana göre değil. Çevremde birçok kişi internette uzun ya da kısıtlı ilişkiler yaşıyor. Benim için nasıl olabileceğini pek anlayamıyorum. Ama gerçek hayatta tanışıp hoşlandığım birini internette hementakip ederim.

Singapur kültüründe ailenin her şeyini paylaşmıyoruz. Bizim kültürümüz çalışma üzerine kurulu maalesef. Dolayısıyla aileme özel yaşamımdan pek bahsetmiyorum. Eksikliklerini hissediyor muyum? Belki biraz. ✨

Âşık bir erkeğin beyni, ona kendini madara etme konusunda cesaret verir. Acı ama gerçek.

AŞK, BEYİNİ NASIL SULANDIRIR?

1980'li, 90'lı yıllar... Heavy metal müziğin şahika dönemi. Hepimiz ejderi, yılanı siyah tişörtler giyiyoruz. Vıdık, çivil montlar çekmişiz. Bir tek motosikletimiz ekik. Kimi gençler de heavy metal'e tam angaje olmamışlar. "Slowly" güzel de değerleri çok şey" diyorlar. İşte bu ilmi tayfay tılamak için hazırlanan kang kasetler var piyasada. Bu kasetlerle 'Akdeniz Akşamları' misali şarkılar olurdu. Özellikle 'Whitesnake' grubuna ait 'Is This Love' (Aşk Bu Mu?), 'Tool For Your Lovin' (Aşk İçin Fitbryorum) ve 'Looking For Love' (Aşk Arıyorum) gibi şarkılar... Öğrenci evi eflarınalmarmızın ve flörtöz dıslarımızın vazgeçilmez fon müziği. Fakat bu tip popüler rock şarkılarının sözlerine bakacak olsanız, kızana gelmiş bir ergeyin cinsel arayışlarından öte pek bir şey bulamazdınız. Sonra, zamanla anladık, adamların "making love" yani "aşk yapmak" dedikleri şey bile anladığımız "çirleşmek" manası taşıyor! Ve her fan gibi farkettik ki müzik piyasasının ekseriyeti, aslında bu "dürtü" üzerine bina edilmiş.

AŞKIN SİNİRBİLİMİ

Halbuki başkısı ça ne ulı anımlar yüklerdik! Zira kültürden bize devrolan hâilye,adamı verem eden, maşukun bir bakışına ömürlerin heder ediliği efsunlu birdıyguselydişak. Fakat özellikle Batı kaynaklı eğlence kültüründen bize döğru akan hissiyat peköyle değildi.

İşin aşk, "aşkın sinirbilim"ne daldığınızda,aynen David Coverdale'in seslendirdiği o erotik ve maço şarkılar gibi, çirleşme güdüsünün yönettiği beynin kimyasal bizeneler ettiğini anlarızın. Bilimsel makalelerde öyle Allah aşk, bilim aşk, insanlık aşk gibi mevzular aramayın. Zira onlar, aşkın kapsamına sadece "bizim buralarda" girebiliyor.

DOPAMİN ŞEALESİ

Yarış anlaşılmaya yol açmayım; ebette önemli bir mevzudur bu. Karşı cinsten birine tutulduğu anda şiraziye kayan, delye denen, insanlktan istifadecek noktalarla sürüklenen nice biçarenin durumunu bilimsel olarak anlamak ebette mühim bir meşgale. Mesela,özellikle erkeklerin beyninde çokdaha belirgin olarak üzere, kimyasal sistemin altüst olması gerçekten işye değeri bir mevzudur. Adına serotonin denen o mutluluk kimyasalı, bilirsizin, depresyona giren beyinlerde azalır; işteşak durumunda, depresyondaki seviyelerinin de altındadır! Neden? İki dünyamız karanın, onsuz hayat haram olsun, onu düşünmeden bir an bile geçirmeyelim diye! Onu düşününce ne olur peki? Beyindeki ödül ve motivasyon kimyasalı olan dopamin adeta beyninize boca edilir. Edilir ki, onu düşündükçe mutlu olarsınız, küde bir onu düşüneye bağımlı olarsınız. Bu derde o kadar etkilidir ki, bir kez aşk olunca, beyninizde o takıntı hastalığı olarak da bilindiği obsesif kompulsif bozukluk denen duruma çok benzer. Bu nedenle, düşünmeden rahata eremez hale gelirsiniz.

İşin stresi de aynı bir konudur: "Simdi ne yapıyor? Başka kolları da mıdır acep? O da beni özleyormu?" gibi anlaşılmaz düşünceler, beynindeki bilimum stres hormonlarının da artırır,ki, stresi azaltmak için yine o boldopaminli maşuk hayallerine dalarsınız.

MADARA OLMAYA CESARETİN VAR MI!

Adına limbik sistem denen dürtül bölümler, içerden sözsüz ve bilinçsiz olarak mütemadiyen tam gazisi ittirir. Ona vasıl olmak için her türlügarip yeteneğinizi sergilemeniz, şirler yazmanız, yaratıcı sürprizler hazırlamanız vedahi kendinizicümle âleme madara edecek şaklabanlıklara girişmeniz konusunda cesaretinizi körükler. Bu limbik faaliyet, düşünmenizi ve akıl yürütmenizi sağlayan beyninizin o bölümlerini ise uzun bir süresizlikle gönderir. O nedenleakıl-fikir sizin için artık dördüncü-beşinci plandaki meseleler hâlinedüşer! Düşer ki sevdiğinizi hiçbir hatasın, kusurunu görmeyesiniz, tüm kâynaklarınızı onunla bir olmak için seferber edesiniz.

KENDİ KENDİNE

PSİKOLOJİK RÜŞVET VERMEK

Niye böyle oluruz? Yanıt çok sadedir aslında: Rüüşvete çalışıyoruz. İşin içinde bu kadarbüyük bir zihinsel ödül olmasa, iki dakikalık bir üreme meselesi için bir başka insanınika etmeye hiç girişmezdik bile. Zira biyolojik bir

organizma olarak en önemli işiniz budur: Neslin devamını sağlayabilmek.

İşte bu garip macera, neredeyse bütün hayvanların da beyinde olan bitenin hemen hemen aynıdır. "Hayvanı aşk" da diyebilirsiniz buna. Pekli, biri farkli yapan ne? Yahut bir fark var mı gerçekten de?

HAYVAN GİBİ TUTULMAK vs. İNSAN EVLADI GİBİ SEVMEK

Bu dürtüsel ve erotik safhada aslında elle tutulur bir farkıyok. Farkımız, yıllarımız işikilerdegörmüneye başlıyor aslına bakarsanız. Bu dürtülerin ömrü birkaç seneedir en fazla; çokso büyüene kadar bir arada tutulabilirizden ve erkeği. Ama sonrası, bir amaç, bir hayat, bir vizyon birliği ister. Aynı yöne bakan, aynı filimleri izlemekten hoşlanan (Bukowski'ye selam olsun),aynı derterle derlenen dimağlar, dürtülerden çok ötede bir zihinsel birliktelikle hayatlarına devam ederler. İşte bu hiçbir hayvanda görmeyeceğiniz, insana has, insani aşk diyebileceğimiz, enteresan bir hâlettir.

Veaslında baştan beri hayalini kurdüğümüz da hep böyle bir seydiir işte... ✨

AŞKIN KİMYASALLARI

DOPAMİN: Aşkların beyninde dopamin artar. Dopamin, "ödüllendirilme" merkezlerinin kullandığı bir kimyasal iletişim aracıdır. Tam da uyuşturucu mutpetalarından olduğu gibi, dopaminin artışı, insanın zihnini gittikçe şiddetlenen bir şekildeaşık olduğu kişiye bağımlı hale getirir.

SEROTONİN: Mutluluk düzeyimize yakından ilgili bir kimyasal maddedir. Serotonin seviyesi, aşkın ilk safhalarında belirgin şekilde azalır. Serotonin azlığı, depresyona sürükler. Aşık bir beyinde hakim olan "bulutlu hava" hissi, serotonin eksikliğinden kaynaklanır. Bu da, kişinin bütün zihinsel ve fiziksel meseaisini, maşukuna kavuşmak için harcamasına sağlar.

NGF: "Sinir gelişim faktörü" (Neuro growth factor) olarak bilinen maddedir. Özellikle taze aşklarda tavan yapar. NGF, normal bir beyinde sinir gelişimini uyarır ve sinir sisteminin arızalarını giderilmesini kolaylaştırır. NGF'in artışına bakarak "aşkın insana işi geldiğini" söyleyebiliriz. Aşksız cinsel dürtüler söz konusu olduğunda NGF artışı gözlenmiyor, onu da belirtir.

OKSİTOSİN: İnsanlar arasında bağlılığı sağlayan en önemli hormonlardan biridir. Beynimizin hipotalamus bölgesinden salgılanır. Oksitotin sadece cinsel değil, insanların tüm iletişimsel bağlanmalarını sağlayan bir kimyasaldır. Annenin bebeğine olan düşkünlüğü mesela, büyük oranda oksitotinin bağlıdır. Aşık beyinde oksitotin normal bir beyinden katbekat fazla salar.

VAZOPRESSİN: Fizyolojik işlevi, vücuttan idrarla atılacak olan su miktarını kontrol etmektir. Özellikle erkeklerde saldırganlık davranışıyla doğrudan bir ilişkisi vardır. Aşık bir beyinden fazla salgılanan vazopressin, erkeği "aşkı için her şeyi yapmaya" eğilimli hale getirir.

ben sana mecburum

“

ben sana mecburum bilemezsin
adını mih gibi aklımda tutuyorum
büyüdükçe büyüyor gözlerin
ben sana mecburum bilemezsin
içimi seninle ısıtıyorum

ağaçlar sonbahara hazırlanıyor
bu şehir o eski istanbul mudur
karanlıkta bulutlar parçalanıyor
sokak lambaları birden yanıyor
kaldırımlarda yağmur kokusu
ben sana mecburum sen yoksun

sevmek kimi zaman rezilce korkuludur
insan bir akşam üstü asızın yorular
tutsak ustura ağzında yaşamaktan
kimi zaman ellerini kırar tutkusu
birkaç hayat çıkarır yaşamasından
hangi kapıyı çalsa kimi zaman
arkasında yalnızlığın hınzır uğultusu

fatih'te yoksul bir gramofon çalıyor
eski zamanlardan bir cuma çalıyor
durup köşe başında deliksiz dinlesem
sana kullanılmamış bir gök getirsem
haftalar ellerimde ufalanıyor
ne yapсам ne tutsam nereye gitsem
ben sana mecburum sen yoksun

belki hazıranda mavi benekli çocuksun
ah seni bilmiyor kimseler bilmiyor
bir şilep sızıyor ıssız gözlerinden
belki yeşilköy'de uçağa biniyorsun
bütün ıslanmışsın tüylerin ürperiyor
belki körsün kırılmışsın telaş içindesin
kötü rüzgâr saçlarını götürüyor

ne vakit bir yaşamak düşünsem
bu kurtlar sofrasında belki zor
ayıpsız fakat ellerimizi kirletmeden
ne vakit bir yaşamak düşünsem
sus deyip adınla başlıyorum
içim sıra kimiliyor gizli denizlerin
hayır başka türlü olmayacak
ben sana mecburum bilemezsin

Meşmet Ali & Akşamsefası

”

SAHANE SERSERİ

"ben çocuklar gibi sevdim
devler gibi ızdırıp seçtim"

Yazar: Murat Mertçe
Çizen: Hakan Karataş

TANAA
CITDİM
GNE.

CITIZENSHIP
NATURALIZATION SERVICE
ADAMS ANGLICAN,
CITY OF NEW YORK

500/101

APRIL 1991

BANDU EGGISET
MURUGESWARI, CITE/RCH
INDRAPUR, CITE/ANUS
NAGARADIN KIRAPPLA S
K. G. G. E. E.

Bir başkasının yaşadığıdır
dünür arkamızda bakarak
şimdi yaşadıklarımız
başkasının yarısında tutulur

KAPTAN

LÜTFEDERSENİZ,
SİZİNLE ZAMANDA
YOLCULUK MIYSAK?

5

554

EVEY. BICAGIN UCIKIN
FRANSISKA MEZYORDUM.
AGHOSININ ISINDIYA, SIKONE
DE BEKUNIRIN PASTALADIN. BIC
HAFIA GECHEPEN CENAP GEDJ.
"KIRABINGI" DUDUN, COK
ENTERESIN, BULFALIN
NYC.

SOND
BUR
KAST

EV
DENKE
FRÜH M

1. **NAME**
 2. **TELEPHONE**
 3. **ADDRESS**
 4. **CITY**

...QUESTIONS

BU KİTAP
FRANSA'DA YAYINLANIR.
İLGİ DE UYANDIRIR.
ROMANİZMİZİNDEN
TUPHE ETMEYİN.
SONDAN SONRA DA
BİR YATIN.

FORMAT 512
BEARINGS AND
TURNS ARE
UNMATCHED.
VEDEN?

ÇÜNKÜ BİR ANCAK
YERİNDEN AYRI İLA
4-5 MİLEKİN BİR TÜR
DÜŞÜNDÜĞÜNDEN İYİ
ZİHNİDE KURAR.
KİTAPINDE TAYANLA
SONRA KİTAP
GEÇİDİLMİ.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

Özgürlük, bir şairin kanatlarında yuvalanır. Şiir, aşkı binlerce yıldan beri esrareniz ve kadim bir kudret olarak resmeder. O trajediye mana kazandırır da dışın durumudur. Kadın kayb olduğunda ortada şiir de, aşk da, özgürlük de kalmaz!

SÖYLEMEDİĞİM HER ŞEY BİR TEK ÖPÜCÜKTE GİZLİ

Özgürlük, bir şairin kanatlarında yuvalanır. Şiir, aşkı binlerce yıldan beri esrareniz ve kadim bir kudret olarak resmeder. O trajediye mana kazandırır da dışın durumudur. Kadın kayb olduğunda ortada şiir de, aşk da, özgürlük de kalmaz!

Birkaç yıl önce... Sırt çantamla Kuzey Afrika şehirlerini turliyordum. İlk durağım 1950'lerde "serbest bölge" olarak kullanılan, uyuşturucu tacirinin ve soğuk savaş ajanlarının fink attığı Fas'ın Tanca şehriydi. Allen Ginsberg den Leonard Cohen'e türlü şaire ilham veren, sarı kayalıklardan yayırlar şehrin her yanına sinmiş kendine has bir okyanus ruhu vardı. Akşamüzerleri, Kafe Hafâ'dan çkar ve Kasbah'ın tepesinde dolanan Akdeniz rüzgârına teslim olmuş şehrin yamaçlarında alırdım solğu. Burada deniz kokusundan mı yoksa efsunlu nane çaylarından mı olduğu unı bmedığım bir şekilde, kafam sürekli güzel olurdu. Ne kadar entemasyonal bir şehir olursa olsun, bir kadının gün batarken kuytula sığınması pek hoş karşılanmazdı. Tanca'da, Muhakkak sıkıştırıldınız, taciz edilir ve hatta oraya ait gözükmezseniz, korkutulursunuz bile... Bazı okurların, "Eh tamam da bu yazdıkların bizim buraları pek yabancı hisler değil" dediklerini duyar gibiyim." Haklılar da... Bir genç kız erkeklerle arasına mesafe koymak, okula sıkı girmamak için kenarlara kaçma manevralarını ezberlemek, memelerini saklamak ve otobüste kendisini sıkıştırarak edepsizlere batırmak üzere manto sunun cebinde çengelili iğne taşımakla terbiye edilerek büyür bizim buralarda. Anadolu'da kimi sürprizli ilenit(1) saymazsak yalnız bir kadını kendini dinlemek için deniz kıyılarında dolanması ve hatta ruhunu seriletmek için efkârlanması hiç makul sayılmaz. Yine de Kuzey Afrika'da buradan daha sert bir iklimle rastladığımı söylemekte ısrarcıyım.

Pek laf dinleyen biri olduğum söyleyemem. Tavsiye ya da öğütten ziyade kendi gözümle görmek; kolum bacağımınla tecrübe etmek isterim. Bu gayeyle kuzeyde bir otobüs ve tren yokuşukları serisine çıktığımda, bizim Antalya ile eş tutulan Agadır şehrinde plaj kenarında rahat dolışığı için yüzüne kezzap yiyen bir genç kıza rastladım. Roma harabeleriyle meşhur Mekne'sde kuzenleri tarafından üzerindeki cebellanın (kapuşonu)

tek parça, desenli bir geleneksel giysi) kolları kısa diye taşınan bir genç kadına da... Kuzey Afrika'da dinlediğim hikâyelerde başlı hep dışlanan kadınlara aitti. Bunun yanında tuhaf bir ikizlik ve anlaşmazlık da vardı oralarda. Herhangi bir tanıdığın evine misafir olduğunuz vakit komşusunun yanında cüretkâr bir iç çamaşırıyla oturan da görürdünüz... Şehir parkının kuytularında nisanlı ile sevşeni de... Bu baskın erkeklerle de özgürlük getimedğini ve hatta ilk önce onların mutsuzluklarını kıkıracı aldığını net gördüğüm manzaralara tanıklık ettim. Bunların yanında ne Cezayir'de ne de Tunus'ta gördüğüm hiçbir kalabalık mezar başı bir generale ya da politikacıya ait değildi. İnsanlar yazar, müzisyen ya da şairlerin özgürlük vaatlerinin ardından yürümeye meraklılardı. Bu ülkelerde aşktan bir günah, neredeyse iktisat ve şehvetin damarlarında kaybolmuş eski bir his olarak söz edildikini anımsatmak gerekir mi? Sonra kendi topraklarına döndüğümde Nigâr Hanım'dan Fatma Ailye'ye, Tezer Özlü'den Sevgi Soyşal'a çeşitli mezar başlarını ziyaret ettim. Bu bir çeşit tavafa da dönmüştü benim için, çünkü bugün her birimizin aşk öpücüğünde bu isimlerin mücadelelerini izleri saklıdır. Eğer ölümlere serilen bin bir kurala ve yasağa rağmen canımızın çektiği inancın peşinden gidiyor ve aşkın temiz bir tekâmüle emesine katkıda bulunuyorsak bu hep o güzel kadınların mirası sayesindedir. Karlı ışgal günlerinde, taze cumhuriyet adlarında, korkak darbe tekmelerinde bu kadınlar bizim adımıza da ölmeyi göze aldılar.

Sevilen kadın hislerini mırmırların üstünde tutarak ilerler. Muskiye de, şiire de erkeğinin sırına da sahip çkar. Ofke değil aşkın şiirini yazmak, içine çöreklenmiş kangren bedenleri sıhate kavuşturmak ister. Bu istek yeniden doğuşu gerektirir ve taze gözlerle dünyaya bakmayı önerir. Tıpkı bir Gülten Akn şiirinde ardından gelecekle rin istikbalini düşünen kadın gibi...

"Gülerken yüzün
Aşyör geçmişin ocağını
Kendini yarına değiştiriyor
Gülerken yüzün
Sanki çarmlığını kırılmışın
Senin ve ardından gelecekle rin
Aylas alınna düşmüş gecenin
Oturmuş ağlıyor kendisi
Bunu öyle candan öyle yürekten
Öyle bir tutkuya istiyorum ki
Akımda hep öyle kalmalsın." ✨

**Sevilen kadın
ofke değil aşkın
şiirini yazmak,
içine çöreklenmiş
kangren bedenleri
sıhate
kavuşturmak
ister.**

Okuma yasmayı yeni
örendim.
Keske yalnız bunun için
sevsaydım seni.

Fatma sokağa çıkınca, "İşte MAHZUNİ'yi delirten kız" diye gösterdi insanlar birbirine. "Güzel kızmış" dedi görenler. "Haklı Mahzuni..." Kimisi yakıştıramadı bu durumu Mahzuni'ye, "Koca ozan, hiç yakışır mı böyle deli divane olmak..." dediler.

DOĞAYA ÂŞIK, İNSANA ÂŞIK, FATMA'YA ÂŞIK...

Konser verip, aynı gece ayrılmak üzere gittiği Gaziantep'te bir eve konuk oldu Âşık Mahzuni Şerif. Bu evde güzel mi güzel bir kız gördü. Vuruldu, deli divane oldu. Konserden sonra, onu şehir dışına götürmek için bekleyen arabaya binmedi. Onun yerine Fatma'nın babasının arabasına bindi. Onlara misafir gitti. Baş üstünde ağrladılar Mahzuni'ye... En güzel doğeşe, yün yorgana, işlemeli yastığa buyur ettiler.

Sabah, evin hanımına, "Abılaçım, bu kadar rahat yatak kurdunuz bana, ya çiçeğinizin dalını koparsam, kızar mısınız?" diye sordu. "Ah evladım" dedi Fatma'nın annesi, "Ne olacak kurban olsun sana çiçek..." "Hastalandım" dedi, "bir türlü iyileşmiyorum" dedi, "Gaziantep'te yeni konser anlaşmaları yaptım", dedi. Misafir olduğu evden gitmek bilmedi. Bir hafta, on gün gitmedi. Fatma, diye atmaya başlamıştı kalbi.

Fatma ise etrafında dönüp durdu, "Mahzuni abi" dedi, başka da bir şey demedi. Kasete okudu Mahzuni dertli dertli. Fatma'ya uzattı, "Herkes uyuduktan sonra dinle" dedi, Antep'ten ayrılmaya vakti geldiğinde, ağlamaya başladı Mahzuni. Mahzuni'yi gören Fatma da ağlamaya başladı. Ağlamak yetmedi, ayrılık geldi. Mektuplar yazdı Mahzuni, yeni kasetler çıkardı, yeni türküler yaktı aşkına.

Aradan zaman geçti, Fatma, Maraş Öğretmen Okulu'nı kazandı, Maraş'a yerleşti. Bunu duyan Mahzuni, soluğu Maraş'a aldı, Birçok konser verdi Maraş'ta. Fatma'nın karşısına bir daha çıktı. Deli divane Mahzuni, Maraş'ı türkülerle gezdi. Maraş, Mahzuni'nin Fatma aşkıyla çalkalandı. Fatma sokağa çıkınca, "İşte Mahzuni'yi delirten kız" diye gösterdi insanlar birbirine. "Güzel kızmış" dedi görenler. "Haklı Mahzuni..." Kimisi yakıştıramadı bu durumu Mahzuni'ye, "Koca ozan, hiç yakışır mı böyle deli divane olmak..." dedi.

Daha fazla duramadı Mahzuni, dikildi Fatma'nın karşısına. "Daha genç dedim, bekle, dedim, okusun dedim, anlar dedim, hem de bütün benliğimle, Fatma. Seni seviyorum. Ama da bütün benliğimle,

canımla cananımla seviyorum." "Ben de seni seviyorum abi" dedi Fatma. Aşk büyüdü, aşk büyüdü laf büyüdü, laf büyüdü göz büyüdü. Göz büyüdü nazarla geldi Mahzuni. Annesi kızdı Fatma'ya, Fatma küstü Mahzuni'ye. Mahzuni gitti, bir plâğı geldi Maraş'a: "Niye küstün Antep Maraş elleri? Yalan ile divan duran ben miyim? Kesilesiyalancının dilleri. Hakkın kullanıncıran ben miyim? Ocağı mı batırdım, saray mı yıktım? Kimi dolandırdım, evini yaktım? Ben ne çektim ise, aşkımdan çektim. Hak deyin de adam vuran ben miyim? Mahzuni'ym gelmiş oldum Maraş'a. Sevdım diyenlerden tutulduğ taşa. Fadime'den doğan iki güneşe. Kerbela'da tuzak kuran ben miyim?"

Dinledi, ağladı Fatma. Yağmur yağdı Maraş'a, yağmurla ağladı Fatma. Güneş doğdu ağladı, gün battı ağladı. Gece oldu ağladı. Pencereden küçük bir ses geldi Fatma ağlarken. Perdeyi araladı. Mahzuni çizdiydi. Paltosunun düğmelerini koparmış, tek tek cama fırlatmıştı. "Sensiz duramam Fatma" dedi. "Ölüyorum, boğuluyorum Fatma" dedi. "Artık bana varmalısın" dedi. "Olmaz" dedi Fatma. "Annem babam ne der" dedi. "Hem okulum var daha" dedi. Boynunu büküti Mahzuni, yağmur altında karşı karanlığa. Saat gece yarısına yakın olduğunda kapı çaldı. Kapıda Muhlis Akarsu, eşi ve Mahzuni vardı. "Ne oldu?" diye sordu Fatma. "Baban hasta" dedi Mahzuni. "Seni istiyor, seni almaya geldik." Muhlis Akarsu'yu ve eşi de görünce Fatma, "Olur" dedi, "Gidelim babama..."

Yolda kaçınıldığını anladı Fatma. Sinirlendi, arabayı yurmukladı. "Olmaz, ailem olmadan olmaz" dedi. Antep yerine Ankara'ya geldi Muhlis Akarsu'nun sürdüğü araba. Mahzuni kavuştu Fatma'sına. Çok geçmedi. Fatma'nın ağabeyleri, akrabaları düştü Mahzuni'nin peşine. "Vuracağsın, diye and içerek, Döğürüm" dedi. Kıyamadı Mahzuni'ye. Bir şartla

kabul ettiler, Fatma geri gidecek, okuluna devam edecek. Yine ayrıldı Fatma ile Mahzuni. Üç yıl ayrı kaldılar. Fatma okulu bitirdi. Fatma'ya görülcüler geldi sık sık. Mahzuni'nin derdi dünya kadar oldu, taşıyamadı. Geldi, diz kırdı, oturdu. Fatma'nın babasının dizlerini optü. "O beni seviyor, ben onu seviyorum, bizi ayırmayın" dedi.

Razı geldi babası Fatma'nın. Antep Kavaklı Gazinosu'nda nişan, Antep Kızılay düğün salonunda ise evlilik merasimleri oldu. Daha 15 günlük evliykten, Mahzuni'nin önceki iki evliliğinden olan çocukları geldi. Onlara annelik yaptı Fatma. Bir süre sonra da abinin hanımı vefat etti. Onun üç çocuğunu da yanına aldı. Kendi çocukları doğmadan, altı çocuğa bakmaya başladı Fatma. Evliliklerini altıncı ayında cezaevine girdi Mahzuni. Ondan sonra da bitmek bilmeyen davalar, işkenceler, hapishaneler...

Çok sevdi Fatma, Mahzuni'yi. Dört çocukları oldu. Kendi çocukları da dahil on çocuk büyüttü Fatma. Yetmedi peşinden koştu Mahzuni'nin. Onu hayranlarının boğucu ilgisinden, insanı tüketen içki sofralarının, peşindeki ajanlardan korudu. Ana oldu, baba oldu, ev oldu, ocağı oldu. Sürekli üretti Mahzuni, sırtını Fatma'ya verip, durmadan üretti Dom Dom Kurşunu, İşte Gidiyorum Çeşmi Siyahım, Boşu Boşuna, Mevlam Gül Diyecek, Bir Mezarıda Bir Garip Var, Han Sarhoş Hancı Sarhoş gibi nice klasik esere imza attı. Mahzuni, Fatma'dan önce göçtü bu dünyadan. Arkasından milyonlarca hayran, ölümsüz eserlerle büyük aşkını bıraktı. İsmi yaşatmak için çabaları, aşkıyla yarıyor, sevdasını büyütüyor.

Arkasında milyonlarca hayran, ölümsüz eserler ve büyük aşkını bıraktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi <https://rante.org>

Şubat ayı denilince akla ister istemez Sevgililer Günü geliyor... Kimi insan bugüne değer verdiği için, kimisi de "herkes hediye alıyor ben de alayım" diyerek meyvaya dâhil oluyor. Hâl böyleyken biz de OT olarak esnafın nabzını yokladık...

SEVDİCEĞE HEDİYE

HEM HANIMA HEM SEVGİLİYE

Muhip Onal - Parfüm mağazası sahibi

Parfüm sektöründe 22. yılını, iki mağazamız var. Sevgililer Günü'nde insanlarda kozmetiğe yönelim oluyor ama daha çok parfüm satılıyor. Sevgilisini ya da eşini tanıdığını insanlar "ne önerirsin" diye bana parfüm soruyorlar, benim yönlendirmeme göre hediye seçiyorlar. Bazı müşteriler âdet yerini bulsun diye bir şey alıyor, bazılarının da günün önemi sebebiyle daha pahalısını sorup onu alıyor. Bizim mağazaya gelen insanları lakısa bir süre sonra arkadaş oluyoruz, belli bir süre sonra da aile gibi oluyoruz onlarla. Onlar eşlerine ya da sevgilerine hediye alıyorlar. Amaarasıra gelen ya da tesadüfen gelen müşteriler Sevgililer Günü'nde hem eşlerine hem de sevgilerine hediye alıyorlar. Bunu minik detaylardan anlıyorum. En basitinden şöyle anlatayım, adam sanki yasa dışı bir şey almış gibi fısırtıyor soruyor parfümleri. Kendini ele veriyor. Bunu direkt dille getirenler de oluyor. Onlar "14 Şubat için hanıma ve sevgiliye parfüm alacağım" diyor.

PIRLANTA BİLE ALSAN İLLAKİ GÜL DE OLACAK

Hüseyin Güler - Çiçekçi

Sevgililer Günü'nde hediye almak isteyen ekonomik durumuna bakmaksızın gül alıyor. Bu, o günün olmazsa olmazı gibi artık. 14 Şubat'ta "gülünrakibi yok. 10, 50, 100 365 tane gül alan var. Sadece çiçek kolsun diye alanlar bizim varyete dedikimiz, üç gününde dokuzden güllerden alıyorlar. Yurt dışından dövizle gelen daha pahalı kaliteli gülleri tercih edenler de var... İnsanlar Sevgililer Günü'ne birkaç gün kala fiyat sormaya başlıyorlar. O gün aynı anda hem eşine hem de sevgilisine gül alan da oluyor. "Bir hanıma hazırla" deyip bir tane daha hazırlatıp "Başkasına götürüceğim" diyorlar. Hatta üç-dört tane alan müşteriler biliyorum. Atıyorum saat 10'da Ayşe'ye, saat 1'de Fatma'ya, saat 3'te Necla'ya, akşam da eşine götürüyor, insan abartmıyor. Bir de "Sevgililer Günü'nde gül mü, pirlanta mı?" dersin bence kadınlar gülü tercih ediyorlar. Çünku o ruhu, romantizmi yaşasamak istiyorlar. Buna çok şahit oldum. Adamın biri pirlanta almış "Karım suratıyptı, illa gül istiyor" dedi. Pirlanta cebinde duruyor, benden gül alması için..."

ÜNİVERSİTELİ GÜMÜŞ ALIYOR

Birkan Ulucu - Gümüşçü

Sevgililer Günü satışlarımızıolumlu etkiliyor ama geçmiş yıllarda olduğu gibi değil. 30 yıldır kuyum işindeyim, geçmişle bugünü kıyasladığımda şu farkı görüyorum: Politik atmosfer insanların etkiliyor. Mesela neredeyse yıla başı diye bir şey kalmadı çünkü insanlar yıla başını farklı gösteriyorlar. Bu durum Sevgililer Günü için de geçerli. Bu bizim geleceğimiz değil anlamında insanları önlediriyorlar, haliyle bu da ticareti engelliyor. 14 Şubat haftası insanlar sürpriz amaçlı tek başlarına gelip hediyelerini alıyorlar. Üniversite öğrenci kesiminde çok gümüş almayı tercih ediyor. Ekonomik nedenlerle sebebiyle insanlar masrafı kırmak için pazarlık yapıyorlar, yani "bugün özel bir gün, en pahalısını alayım" gibi bir durum olmuyor.

ERKEĞİN YANINDA KADIN VARSA DAHA ÇOK PARA HARCIYOR

Özgür Ekin - Garson

Erkekler, kadınları etkilemek ve kendilerini beğendirmek için her şeyi yapıyorlar. Hele de paralı bir erkekse veyanında da bir kadın varsa para harcamayı marifet sanıyorlar. Bu durum birtak Sevgililer Günü için de geçerli değil, hep böyle... Allah var, paralı tipler Sevgililer Günü'nde çalışanlara da güzelik yapıyorlar, verdikleri bahşış artıyor. Yalnızken bahşış veremeyenler de yanlarında kadın varsa elini korkak alıstırıyor, fazla fazla bahşış veriyor. Bir de bölgelerde insanların sürprizlerini, hediyelerini anlam veremediğimiz şekilde yorumlayan insanlar oluyor. Örnek vermek gerekirse bir Sevgililer Günü'nde çalıştığım mekânda müşterimiz sevgilisini üstüne gül yağdırmıştı. Kız da bu sürprizinde resmen eridi. Bazı kadın müşteriler, "Keşke benim sevgilim de böyle şeyler yapsa" dedi. Erkekler de "Bir şu güzel kızabak, bir de erkeğe bak" diyerek yorumladı bu sahneyi.

SENİ ÖLDÜRESİYE SEVİYORUM HAMZA

YAZIN-SINEM SİL. ÇİZİM-GÖRÜŞ KURBAN

YARALANDI.

İSTEMİYDİM.

AMA BEN DE YARALANMIŞTİM.

İSTEMİŞTİ.

KIZINI ALMIYORDUM.

ELİME NE GEÇERSE, NAMZAYIN KAFASINA
FIRLATIYORDUM.

SANKİ ÇİMDE BİR KAYIŞ ÇIKMIŞTI VE BÜTÜN ORSANLARIM
KALBİMDEN YANMIYDI.

MAHALLE DİRENİŞİ, NAMZAYI BİRKAÇ YERİNDEN
BİÇAKLARAHA SON BULMUŞTU.

GÜDDETE KARŞIYDIM AMA REFİKARNASYONA İNANIYORDUM.

BELKİ NAMZAYI ÇİÇEK OLACAKTI.

BELKİ BEN O ÇİÇEŞİ VAZİYER KOTIYACAKTİM.

BELKİ BEN O VAZİYER...

NEYSE.

Kİ GÜN BOYUNCA NAMZAYIN CEBEDİYLE
YEŞİL KADİFE KOLTUKTA OTURDUM.

SAVUNMAMI YALZIYORDUM.

BLOGANLAR DRETIYORDUM.

SEVDİKLERİMİZİ ÖLDÜRMELİYİZ.
ÇÜNKÜ KALBİMİZİ KAPLIYORLAR.

SEYİMEĞİLERİMİZİ KATLETMELİYİZ.
ÇÜNKÜ KALBİMİZİN CANINA OKUYORLAR.

SAVUNMAMI YALZIM.
NAMZAYI BEN
ÖLDÜRMEDİM.

ONU SEVDİĞİ KADIN
ÖLDÜRDÜ.

ONU ARKA BANCAYE
GÖNDÜM.
GİDİP GELMESİ YAKIN
OLGUN İSTEDİM.

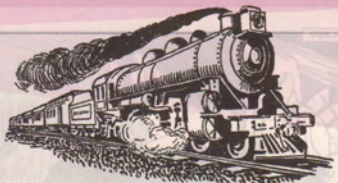

YERİ YURDU BELLİYDİ.

HİLE BİR YAZ
GELİNDİ.

YARINA BİLE UZANIRDIM.

SEVGİLİMLE YOLCULUK (Tren)

Trenle Demir Perde

Sovyetler Birliği psikolojileri burjuva bilimi olmadığınca karar vermesiyle Dünya Psikoloji Kongresi 1966 yılında Moskova'da toplandı. Annem psikolog. Ben, 19 yaşında psikoloji öğrencisi. Seyahatimizin asıl maceradayım Zekeriya Sertel ile yengem Sabihannı'sı ziyaret. Milli Şef İnönü rejiminin, gazeteleri Tanrı yaktırdıktan sonra Türkiye'de yaşama olanakları kalmadığından, Nazım Hikmet'in aracılığı ile Sovyetler'deyişiyorlar.

Helsinki'de trene bindik. Vagona Rus gençleri. Koşuklu. Neşeli. Şarkı söylüyorlar.

Yanmaz gelip bize oturdu. Adı Anyuta. Finlandiya'da yaz tatili geçirdikleri, Moskova'ya döndüklerini söyledi. En az 10 saatlik yolumuz var birlikte. "Saçları saman sarısı" desem anlayasınız onu görür görmez ne hissettikçiydi. Anyuta, annemle konuştuğunda, boşluğa düştüğümüz, bana baktığında dünyaya kızmış denmiş başkımışe olmadığının hissindeyim.

Yola çıkalı bir saat olmuştuk. Tren küçük bir istasyonda durdu.

Uzunformal iki adambindi. Anyuta'yı, ferryatınla karşı, eriliyleyleğin kapatarak, sürükleyerek indiriler.

Neden? Totaliter rejimlerde neyininden olduğu anlaşılmaz. Tartışsın abes. İnsan içte. Birbirinden saçma nazirlerle yapılabilecek anılamaya çabalar, üstüne kitaplar bile yazsın. Leningrad'a varana kadar trende annemle fısıldayarak konuşuk.

Geldik. Görevliler bindi. Kağıtlarınza, Moskova biletimiz baktılar.

Bu sefer treninden indirilen bizolduk. Nedenini anlayamadık.

Bizi Sovyetlerin en kızı arabası Zil'e saray varırsu 19. Yüzyıldan kalma konağa yerleştirdiler. Şaşıklımlıgım aksam devam etti. Çar'ın locasından Tsychaikovski'nin "Uyuyan Güzel" balemini seyrettik. Ertesi gün, özel rehber eşliğinde Hermitaj Müzesi ve Türklerin "Deli", Rusların "Muhteşem" diye andığı Petru'nun Kışık Sarayının tundu.

Beklenmedik konaklamadan iki gün sonra Sovyetlerin en kızı yataklı trenlerle Leningrad'tan Moskova'ya Uluslararası Psikoloji Kongresi. Dayımın yengime, Nazım Hikmet'in de evi olan Peredelkino'da Yazarak Sendikası'na iç bir dachabadıbulduk.

Amerikan emperyalizminden sonra burada sosyalizmi aramaya gelmişken, polis devletiyle karışılmasın hayal kırıklığını yaşıyadm.

Türkiye Komünist Partisi yöneticilerinden yengem, "Buraya fasizm gelmiş" dedi. Dayım, sonradan "Yetsenkin'önü daanlanılda yazacağa, Stalin döneminde Sovyet rejiminin Nazım Hikmet'i nasıl öldürmek istediklerini anlattı.

Moskova'dan Türkiye'ye trenle döndük.

Yolda annem, eski Türkiye'yi öğreterek istedi.

"Kolyahı herken kapasın", dedi. Dayımın sevgi okumayı terhen ettim. Pışmanım.

Sofya'da tren istasyonunda rastladığımız Türkiye'ye

gitmeleri yasaklanan, Türkiye'yi fısıldayarak konuşan Bulgar Trenlerini, "Bizi buradan kurtarm" diye ağladığını gördüm. Sonunda Türkiye'ye vardık. Yıllardır, her gelen iktidarın, devletten kurtarılmay bekleyen Türkiye'ye.

Sevgilimle yolculuk

Yalan değil, aşkken her yerde sevgilimizi gördüğümüz. Yolculuk Paris'ten Londra'ya. 68'i Washington'da yaşadım. Vietnam Savaşı protesto ederken Pentagon'a sevgililerimizle yürüdük. Aşk,seksi, siyaseti birlikte yaşıyadm. Bir yildır Ankara'daydm. Siyaset, protestoyu aşmış, devrim peşinde. Sek'si Yok. Aşk?Seni ucuca sevmek. Sarah ile tanıştım. Londra'dan geliştii. Onu arkadaşlarımlaşıp diye tanıttım. Aristokrat olduğunu solu arkadaşlarımdan utanıcmıdan gizledim.

Şimdi o beni bekliyor.

Tren, Paris'ten Marsı kıyasla. Gece vapuryolculuğu. Ardından Londra treni. Kitaba dalmıştım. Tren yavaşladı. Çantam almak için kalkarken, yanımda oturan da hareketlendi. Ellerimizi aynı anda çantalarımıza uzattık.

"Siz de mi koğuşa?" diye sonra evet dercesine başını saladı.

O yıllarda Manş'ı geçen vapurlarda kızlar ve erkekler için sınırlı sayıda yatış olan koğuşlar vardı. Kadınlar pahalı. Yoksa koltuklarda sabahlıyor.

Vapura ilk biz bindik. Arkamızdakuyruk. Adını hiçbir zaman öğrenmedim kız, kadınlar koğuşundan yer istedi. Adam şaşkınlıkla bize baktı "Vapurumuz yenilendi. Koğuşları kaldırdık. İki kişilik kabin şı kadar para." Kız bana baktı. "Olur," dedi. Beş dakikasonra dara okkır kabinde karşı karşıya kalınca, şaşkınlıktan birbirimizden gözlerimizi kaçıryorduk.

Ne yapardınız?

"Bir şey içelim," dedim.

Baraçtık. Calvados içtik. İsteksizce, havadan sudan konuşuk. Kabinde indik. Hazırlansın diye, dışarda bekledim. Kapıyı tıkladım. "Evet" deyince girdim. Alt ranzayı seşmiş, Merdivenle üst ranzaya çıktım. Tavanla şilinen arasında drsek mesafesi boşluğa, üstümdelikleri çıkarabildim. İğbi kapattım. Karşılıklı "İyi geceler" dedik.

Huzursuzum: Ya benden ilgi görmediği için şaşırıysa? Tersenmiş gibi hissedip üzüldüyse? Erkeğim ya.

"Sizi güzel bulmadığımı zannetmeyin ama (ve cümlemin bu son kısmında sesimlealtını çizecek) uyumak istiyoruz, değil mi?"

Güldü. "Evet"cevabıyla rahatladım.

"Sarah! Sarah ne oluyor? Sarah?"

Çıldırmış. Sarah'ı ya sanılmışım.

Yoksa, ben de bir kadın değilim. Vegoğuzum'un önünde sarah'ın yüzü başka bir yüze yer değıstiriyor.

Uykumda yürümüşüm. Üst ranzadan merdivenle aşağı inmiş, kabinı paylaştığım kızın yatağına girmişim. Şaşırđm. Korktum. Ne diyeceğimi bilemedim. "Özür dilerim. Şiz başkası zannettim," dedim. Ranzama tırmandım. Korkusundan olacık bir şey dedim. Korkumdan sabaha kadar uyudum. Southampton Lıman'ına vardığı anonsu yapıldı. Uyuyor mu? Korkumdan yataktan ilk çıkan ben olmak istemedim. Kamarot sırtla kapımızda vurdu. Sabaha kadar sevişti zannettim olmalark. Londra'teninde yanyana oturduk. Fazla konuşmadık. Madagaskar'dan geliyormuş. Telgraf çekmişler, "baban hastanede yoğun bakımda" diye.

T.C. Devlet Demiyolları

Boğaziçi Üniversitesi'nden istifa ettim.

12 Eylül'üyları.

Nereye gideceğim, ne yapacağımı bilmiyordum. Uluslararası Af Örgütü'nün Belka'dayılık toplantısında Leah Levin adında Londralı bir kadını tanıştım. Sarah'ınbüyük dedesi Sir Wilberforce'un kurduğu Anti-Slavery Society'nin yöneticisi. Dünyanın çeşitli şehirlerinde sokak çocukları üzerine araştırma yapıyorlar. Payma İstanbul düştü.

Birkaç öğrencime (Ali Erdemci'nin hatırıylorum) yola koyulduk. Çocuklarla konuşupdu. Yaşantılarını fotoğrafladı, poçko-ğrafi incelemeler yapıldı.

Tam raporu Londra'ya yollayacağız, işimizi ancak yarınsı yaptığımız fark ettim.

Sokak çocukları deyince aklımızda gündüzleğin görüldüklerim. Peki, gece neredeler? Nerde kalıyorlar?

Tekrar yola düştüldü.

Haydarpaşa'da yatan trenlerde olabileceklerehaberi geldi. İktidarda cunta. İstanbul'da sköyönetim. Gece sokaka çıkırlar şüpheli. Boğaziçi'ne, Kaliforniya'da doktorasını tamamladıktan sonra yeni gelmiş.

Ayhan Koç,anıdlar üzerine anket yaparken hapsi boylayacak, İstanbul Emniyet Müdü'nün yeniğeni bizde hoca olmasıydı.

Haydarpaşa'da yatan trenlerinde olabileceklerehaberi geldi. Nebahat'ıe. Ali'den ayrıldım. İstasyonun etrafında dolandım. Gelip gidenleri, vapurları inenleri kolladım. Geri döndüm. Pervanlara doğru yürüyordum. Bakıtm uzunformal biri bana doğru geliyor. Nebahat'ıe. Ali'yi sürüklüyor. Nebahat, bizi tanımyosun gibilerden bana baktı. Yanımdan geçtiler. Adam merdivenlerin başında, "Bir daha görmeym," diyerek kişisi serbest bıraktı.

Birkaç vagonca çocukları bulmuş, konuşmuşlar. Son bakıldıklarırende görüvli kişiyim. Anaristileri yakaladım diyetsizle sköyönetime bildirceek. Aşk olduklarını, nişanlanacaklarını, başa baş kalabilmek için medfedecekleri yerleri, olmadıkları için medfedecekleri yerleri, demiş görüvli, "Ben de gelmişim, nişanlanmam. Ama aşk, mesk? Devlet yerinde asla!"

**Yalan değil,
aşkken
her yerde
sevgilimizi
gördüğümüz.**

AŞKI DİN ADAMLARINA SORDUK...

ALEVİ DEDEŞİ CELAL ÇELİK / KARACA AHMET CEMEVİ

"Sevginin olmadığı yerde aşk olmaz."

Sevginin olmadığı yerde hiçbir şey olmaz. İnsanın en büyük aşkı atasıdır. Atasını bilmeyen yaradınarı hiç bilmez. Yaradan ne yerde, ne göktedir. Müminin gönlündedir. O yaradınar eşi, anı, babanda evladında belki de bir dostunda görülebilirsin. Kilometrelerce yol katetmeye gerek yok; sen neyi seviyorsan neye aşkınsan Allah oradadır, ondadır. Yoksa kişinin eynanın güzelliği değildir. Yaradın onda bulmaktır. İnsanlar şimdiki aşk şehvet duygusu ile karıştırıyorlar. Aşkışa benim beşeri aşktan da anladığımı bu. Can da hakik

sıftır. O yüzden ben o aşkı eşimdebildim. Ki ben eşimi günmeden evlendim. Size bir örnek vereyim: Bir gün eşim başka birinde msafrıktayken demiş "Ben kaçayım artık Celal gelir" diye. Demişler "Ötur, o seni seviyorsa buraya gel". Ve benim bundan haberin yokkenben tesadüfenoraya gittim. Allah eşi. İşte Allah'la aramdaki sır perdesi kalkmış o an benim. Aşkım beni tıps tıps oraya götürmüş, eşimin yanına. Ama yaradan benim dokuz yaratmış, onun gönlünü hiç kırmamaya çalışsam da sevgimi öyle çok gösteremiyorum sanırım.

ERMENİ PATRİKHANESİ BAŞ RAHİBİ ZAKEOS OHANYAN / SURP KEVORK KİLİSESİ

"Aşk... Ne güzel kelime değil mi? Birbirini mutlu etmek, mutlu etmeyi isteme çabasıdır aşk."

İki aynı cinsin birbirine duyduğu hoş aşk değildir. Ben evlişet arkadaşlarımla aşk değildim.

Yani Hristiyanlık'ta kadının kadını ya da erkeğin erkeğe aşk yaşamaya şapkınlıktır. Yaradılıştan gelen bazı hayvanlar tek eşli, bazıları çok eşli, bazıları kendi cinsi ile münasebette bulunur. Bence bu bir rahatsızlıktır, hayvanda ya da insanda olmaması bir şeyi değiştirmez. Kutsal kitabın da bu konudaki ölçüsü çok basittir. Fahişeler, eşcinseller tanrının cennetine alınmaz. Ama bu durum insanın, canlılığında doğuher yerdedir.

Bizde anlamadığın duaya amin deme gibi birdurum söz konusu olamaz, bu sebeple incili' olabildiğince her dile çevirtiriz. Anlayacaksn ki sevesin, aşk olsun,kendini adayasın. Anlayarakkarar vermek... İşte bu sebeple hoşnut kalmadığım şey, başkından olan bir insanın bir Ermeni ile evlenip aşım diyerek Hristiyan olmak istemesi. Bir insan bu sebeple din değiştirmemeli. Bu hakaret oluyor. Bu evlişet değil. Ben Mudo'dan giyiniyorum vazgeçtim Beymen'den giyinmiyim... yok öyle bir şey.

İlk aşkım... Gerçekçe olmak gerekirse insanın yani tamamahrahız bir din adamı olarakdoğmadık. Ortaokul soralarında aşık olduğum, çok sevdiğim bir sira

arkadaşım vardı. O zamanlar onu güzel buluyordum. Şu sıralar evli ve kendisi bizim cemaatımızda. Halihazırda çok sevdiğim ve görüştüğüm bir insan. Bir erkek bir kıza aşk olduğunda ne hissediyorsan ben de o duyguların tamamını hissettirmiş ona karşı, acımdı ona ama olmadı. Bunlar Tanrı'nın bize verdiği armağanlardır. Birini sevmek, biryle evlenmek, tek beden olmak. Birbirini tamamlamak... Sonrasında ben bakirik yemini ettim. Rahip oldum. Evlenemeyi terçettim, bu ciddi bir karar. Hayatımın aşkı ile karşılaştığım zaman bu kararıverdim ben, o kişi de Hz. Meryem'dir.

KEREM ÜZER / KILIÇ ALİ PAŞA CAMİİ MÜEZZİNİ

"Aşk sınır tanımamaktır. Aşk fetihse, sevgi de orayı yönetmektir."

Bazen sevgi ile aşk insanlar bunu karıştırır. Oysa sevginin kuralları vardır; sevince daha kontrollü, daha kurallı, belli çerçevede yaşarsın. Ama aşka duygularına hakim olamazsın. Aşk fetihse sevgi de orayı yönetmektir.

Mesela bendeki, lahişakörmek vereyim: sabah kalkıyorsun sıcak yatağında abdestalıyorsun, gelyorsun namazını kılıp yatağa tekrar girince orada muazzam bir rahatlama oluyor. O on saniye hissettiğin şey, ilahi aşk. Çünkü borcun yok, rahatsızlıkların... Allah yolunda emek harcıyorsun, bu aşk değil mi?

Müezzinnlik bir aşk mesele benim için. Yıllar önce Süleymaniye Müftülüğü'nün önünden geçenken sira vardı, müezzinn kalcımsı. Biz o zaman matbaa işleri yapıyoruz, müşteriden dönüyoruz. Anıme "Ben sıraya giricem, sen dolaş Beyazıt'ta" dedim. 2 gün o sırayı bekledim. İmtihani kazandım.Ezan okumaya aşım ben mesela. Bunsuz olmaz diyorum çünkü kendimi tekrar buldum.

İlk aşkım... Eşim... biz kardeşime kız istemeye gittik. O zaman benim başka bir dünyam var, İmamhatip'te okuyorum ama belki 3-4 kıza aynı anda görüşüyorum. Kızlarla Gülhane'de buluşuyoruz filan. Her karne sezonunda liseller Gülhane'de toplanırdı. Neyse, biz kardeşime kız istemeye gittik. Karşı taraf "Tamam olur biz sizin ailenizi, oğlunuzu sevdi ama bir partımız var. Bizde büyük kız evlenmeden, küçük kız evlenemez" dedi. Annem orada "Tamam biz sizin büyük kızınızı da alalım" dedi. Ben şok oldum. Annem'i yanımdım. Bu gerçek olamaz, bu kadın kime kız isteyecek başka oğlu yok, bana isteyecekse benim annem değil o zaman, e diğer kızlar ne olacak diye aklımdan hızla bu soruları geçiyor. Derken ben gördüm, birsene filan çıktı ki diğer kızlar tuzbuz oldu bir anda.Hayatıfektalade

EROL EVGİN

70'ler ve 80'lerde doğan kız çocuklarıyla özel bir yakınlığımız var. Konserlerimizde genç birer hanımefendi olarak geliyorlar. Bazen çocuklarını getiriyorlar. Bu da beni çok mutlu ediyor. Genç kızlar da imza isteyince hoşuma gidiyor: Ama "Annem için" diye ekliyorlar! Geçenlerde bir genç kız "Annem sizi çok seviyor; ama anneannem size âşık!" dedi. Düşüyordum... Çoğu kez platonik yaşıyor "ilk aşklar" ve unutulmazlar... Masumdur ilk aşklar. Hele benim çocukluk ve ilk gençlik yıllarımda... Hoşlandığımız kızlara "Konuştuğun kimse var mı?" diye sorardık. "Yok" derse, konuşma teklif ederdik. Kız teklifi kabul ederse el ele tutuşur, parklarda yürürdük. Biraz samimi olup da kıızı yanıbaşından öpmeye kalksan ahlak bekçisi park görevlisi hemen yanı başımızda belirir "Toplum içinde olduğumuzu unutmayalım" diye uyarır. Bütün emekli park bekçileri hatırlar benil... Tüm ilk aşklara selam olsun... 🌸

İLK AŞK

Aşkı şarkılarda aradık...

YILDIZ TİLBE

Aşk, merete merete bir ve sonsuza kadar yükselir, biz ona yetişemeyiz.

Âşk olduğundan ayrılsa da aşktan ayrılmaz insan.

Aşkın içimizdeki yoğunluğu artar, azalır, değişir fakat bitmez, her şeye farklı miktarda ve biçimde aşk duyarız, bizi hayata bağlayan -bazıları halat, bazıları pamuk ipliğiyle- hayatımızı bağladığımız her şeydir aşk.

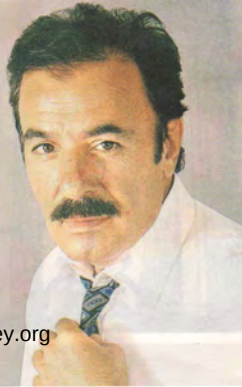
Gözün gördüğü ve göremediğidir, hissettiklerimiz ve hissetmeye gücümüzün yetmediği güzelliiktir aşk.

Aşk ne kadar övünse azdır. Aşka en layıktır, aşk. 🌸

FERDİ TAYFUR

Şöyle bakıyorum da; insanlar aşkı tarif ederken öyle saçmalyorlar ki, aşktan şefret etmek elde değil. Bir gün bir TV kanalında aşk üzerine bir konuşma geçiyordu... Dikkatimi çekti, ben de o kanala takıldım. Kadının biri aşktan dem vuruyordu. Bir ara o sözünü ettiği bitkiye âşık olduğunu söyleyince, bende bir kıpırdama koptu ki sormayın! Yahu benim bildiğim aşk, insanı aç bırakır, tok hissedersin; susuz bırakır, böbreklerin kurur, farkına varmazsın. Aşk, insanın hayatını altüst eder, bundan hiç yakınmazsın. Aşktan aç çıktıkça yücelir, sevginin, saygının ve âşık olduğun kişinin kıymetini daha çok bilirsin. Aşkından söz ederken, çıktığın acları zevkten çıldırmış gibi anlar, adeta şair kesilirsin; günün her saati, her dakikasında sözü ona getirirsin, en samimi arkadaşın bile senin bu aşk hikayenden bıkmış kaçır. "Bitkiye âşık oldum, ben her şeye âşık olurum" gibi laflar edersen, sen sevmeyi de, aşkı da tatmamış kişisindir! Soren Kierkegaard ne demiş? "Mükemmel aşk insanın kendisine a verecek kişiyi sevmesidir." Demek ki aşk için ağlamak, yanmak, insanı insan gibi hissettiren en kutsal duygudur. İsterse karşındaki sana âşık olmasın; sen ona delice âşkınsa ya, boş ver; hayatın ve aşkın tadını çıkarmaya bak! 🌸

AŞK ÖRGÜTLENMEKTİR

MOR KÜLHANİ (ECE AYHAN)

1. Şiirimiz karadır abiler

Kendi kendine çalan birdavul zurna
Sesini duyunca kendi kendine gürleşmeye başlayan
Taşınır mal helalarında kara kamunun
Şeye dar pantolonlu kostak delikanlıların şiiridir
Aşk örgütlenmektir bir düşünün abiler

2. Şiirimiz her işi yapar abiler

Valde Atik'te Eski Şair Çıkmaşı'nda oturur
Saçları bir sözle örülür bir sözle çözülür
Kötü caddeye düşmüş bir tazenin yakın mezarlıkta
Saatlerini çıkarmış yedi dala gerilmesinin şiiridir
Dirim kısa ölüm uzundur cehennette herhal abiler

3. Şiirimiz gül kurutur abiler

Dönüşmeye başlamış Beşiktaşlı kuşçu bir babanın
Taşınmaz kum taşır mavnalarla Karabiga'ya kaçan
Gamze şeyli pek hoş benli son oğlunu
Suriye hâmanında sabuna boğmasının şiiridir
Oğullar oğulluktan sessizce çekilmesini bilmelidir abiler

4. Şiirimiz erkek emzirir abiler

İlerde kim bilir göz okullarına gitmek ister
Yanık karamelalar satar aşağısı kesik kör bir çocuğun
Kınları henüz tüfek biçimini bulamamış olmakla
Tabanlarına tükürerek atış yapmasının şiiridir
Böylesi haftalık resimler görür ve bacaklanır abiler

5. Şiirimiz mor külhanidir abiler

Topağacından apartmanlarda odası bulunamaz
Yansı silinmiş bir ejderhanın düzüşüm üzre eylemde
Kıralık bir kentin giriş kapılarına kara kireçle
Şairlerin ümüğüne çökerken işaretlenmesinin şiiridir
Ayıptır söylemesi vaktisiz Üsküdarlıyız abiler

6. Şiirimiz kentten içeridir abiler

Takvimler değiştirilirken bir gün yitirilir
Bir kent ölümünün denizine kayar dragomanlarıyla
Düzayak çivit badanalı bir kent nasıl kurulur abiler

AŞKIN DOKUNULMAZLIĞI

Mon'ye

İnsan aşık olduğunda hayat değişir.
Zaman sonsuz bir an'a bölünür. Dünya yörüngesinden çıkar.
Tabiatın gergeli çiçeklerle bezenir.

Tesadüfler domino taşları gibi art arda dizilir. Devrilmesi için bir bakış, bir söz, bir öpücük yeterlidir. İşte bu yüzden her âşık Tanrı'ya biraz müteşekkirdir.

İnsan âşık olduğunda şehir değişir.
Akli kalbine yenilir, mutluluk kederi öldürür, sevgi var olmayan bir ülkeden kaçagelir. Çirkin kaldırımlar yağmurla ıslanmıştır, balık pulları gibi parlar. Binalar, gökdenler kötü birer hatıra gibi silinir. Yollar nehirlere, üst geçitler taş köprülere, viyadükler kırlara dönüşür. Yorgun insanlar gülmeyi öğrenir. Günaydın güzel sözcüktür. Sık söylenir. İşte bu yüzden her âşık devrime biraz müteşekkirdir.

İnsan âşık olduğunda varlığı değişir.
Renklerin sesini duyar, sözcükleri görür, notaların tatlarını alır. Elini toprağa sürse rengârenk çiçekler açar. Göğsüne birkaç yıldız yanı başına düşer. Sadece âşıkların görebileceği bir haleyke sarıp sarmalanır. Kötü sözler, kıskanç bakışlar, yara açacak dokunuşlar değmez âşığa. Ne geçim kaygısı, ne işsizlik, ne de hayal kırıklığı. Hiçbir geçemez o çemberden. Nerede olursa olsun, uzun bir yolda yürür gibidir mutlulukla. İşte bu yüzden her âşık biraz dokunulmazdır.

GÜZEL BİR AKŞAM

Sonbahar. Akşamüstü. Kadın balkondaki hasır sandalyede oturmuş, ayaklarını demirlere uzatmış gökyüzünü seyrediyor. Magdelana Kozena'nın notaları ve sözcükleri sonbahar rüzgârları kadının omuzlarını okşayarak kendilerini boşluğa, İstanbul'a bırakıyorlar. Şağ elindeki sarap kadehi yerçekimi kuvvetiyle aşağı sarkmış. Sol elindeki sigaranın dumanı ağır ağır yükseliyor. Kiremitler kırmızı, Leylekler göç yolunda. Karşıdaki evin balkonunda bir kadın çamaşır asıyor...

Bir an yan balkondaki genç adamın bakışlarının üzerine düştüğünü hissediyor. Başını sağa çeviriyor. Adam gözlerini kaçırıyor. Bakışlarını uzaklara sabitlemiş bir hâlde kıptırsızca duruyor. Kadın gülmüyor. Ne zamandır birbirlerini görüyorlar, fakat hiç konuşmuyorlar. Adam her seferinde utangaçça içeri kaçıyor. Kadın o yokken bu halini hatırlayıp hatırlayıp gülüyor. Bu sefer de yine aynı olacak diye düşünüyor. Genç adam tam dönüp işin gideceken kadın konuşuyor, "Bugün doktora tezini verdim." Adam olduğu yerde aniden duruyor. Sözcükler kanat çırparak başının üstünde dönüyor. Akşam güzelliklerini altından parlayan iri siyah gözleriyle kadına bakıyor. Dalgınlığından sınırlı yumuşak bir sesle "Tebrیک ederim" diyor. İşte her şey böyle başlıyor.

KESE KÂĞIDI

Erzurum'da kaldığım otel meslek lisesinin karşısındaydı. Her akşamüstü işlerimi bitirdikten sonra bir bardak kahveyle balkona geçer, yoldan geçen insanları, lisenin kapısında bekleyen seyyar satıcıları, okuldan çıkan öğrencileri izlerdim. İşte en geldiğim bir gün lisenin önünde yan yatmış kravatı, eğreti duran ceketiyle bir öğrencinin beklediğini gördüm. Elinde saman rengi bir kese kâğıdı tutuyordu. Formasından başka bir okulun öğrencisi olduğu anlaşılıyordu. Kaygılı, ürkek bir hâli vardı. Kapının yanındaki duvarın önünde durmuş ayağıyla toprağı eşeliyordu.

Diğer günlerin aksine o gün sokakta pek fazla insan yoktu. Sadece iki adam okul servisinin arkasına yaslanmış sigara içiyordu.

Birden Bethoven'in notaları okulun boş odasından dolmaya başladı. Ardından öğrencilerin sesleri, öğretmenlerin sesleri...

gibi kapıdan dışarıya taşı. Çocuğun daha da heyecanlandığını görebiliyordum. Gözleri sürekli kapıdaydı. Tırnaklarını yırıyordu. Aramızda onca mesafe olmasına rağmen damarlarında aşkın dolaştığını hissedebiliyordum. Onu bu hâle getiren kıza merak etmiştim. Beklemeye başladım. Bir süre sonra çocuğa doğru esmer, beline bakarak inen saçları olan bir kızın geldiğini gördüm.

İkisi de birbirlerini gülümseyerek selamladılar. Çocuk kıza utangaçça elindeki kese kâğıdını uzattı. Kız gülümseyerek aldı. Sonra bir şeyler konuştular. Diğerlerinin aksine duvar dibinden yürümeye başladılar. Çocuk durmadan bir şeyler anlatıyordu. Bütün benliğini aşkla dolduğunu, yerinde duramayıp taşığını görebiliyordum. Sanki bütün gözleklerinden aşk fışkırıyordu. Kız ara ara keşekâğdının içine bakıyor, sonra hayranlıkla çocuğu dinliyordu.

Soğuk ve rüzgârlı bir gündü. Bulutlar koyu renk ve parçalıydı. Gökyüzünde hızla hareket ediyorlardı. Ve ben balkonda unutamayacağım bir anla ve hayatım boyunca keşekâğdını içinde ne olduğunu merak edeceğimi bilerek bir sigara yaktım. Gördüğüm aşkın üzerine.

AYRIKOTU

O güne kadar gördüğüm en mutlu adamdı. Sabahın erken saatlerinde işe gelir, herkese güneydin der, hatırlarını sorar, mutfaktaki çaycı kadına sohbet ederek kendisine bir Türk kahvesi yapardı. Bütün bir gün müşfik bir yüzle işlerini yapar, toplantılara katılır, raporlarını yazar, akşam eve dönerdi. Bu camları açılmayın, oksijeni kılmadan, karbondioksiti arkadaşlarından alan insanları arasında ayrı otu gibiydi. Dedikodular, direktörün C'de olduğu şikayet mealleri, iki keçinin dağda toslatıldığı rekabet analizleri ve daha yüzlerce tuhaf insanlık hâlleri ona değmeden geçip giderdi. Nasıl olur da böyle bir yerde bir insanın sürekli mutlulukla çalıştığına şaşırırdım. Bir gün sohbet ederken, dayanamayıp sordum, "Üstad," dedim, "Burada nasıl bu kadar mutlu olabiliyorsunuz?" Hafifçe güldü. "Raymond Carver okudun mu hiç?" diye sordu.

"Hayır" dedim. "Mutlaka okumalısın, sen çok seversin." Ardından masanın en altındaki çekmeceyi açtı. Raymond Carver'in bir şiir kitabını çıkardı. Okumaya başladı.

Arma siz bilmezsiniz aşk nedir
Bilmezsiziz aşkı bir aşk dırmazsınız
Bu kâğıda...

DİZELERLE AŞK

Murat Han Mungan'ın "Yalnız Bir Opera" şiirinden

Seni sevdim.

Gülten Akin'in "Seni Sevdim" şiirinden

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi

Seviyorum seni

Nazım Hikmet'in "Seviyorum seni" şiirinden

<https://rante.org>

Hasan Hüseyin'in "Dört yolağı" şiirinden

NESİLDEN NESİLE AŞK

**Bizim oralarda "seni seviyorum" denmez.
"kurban olurum sana" denir.
Neşet Ertaş**

Neset Baba'nın bizim oralarda iyi bahsettığı sadece bir mekan değil, aslında biraz da zamandır... İşte o zamanlardan bu zamanlara, "kurban olurum"dan "seni seviyorum"a, "aşkım"dan "aşkıtom"a doğru bir yolculuğa çıktı aşk. Nesilden nesile kılığı değişti. Peki ya özü?

SessizKuşak'ın en şahane örneklerinden Neşet Ertaş'ın "yazımı kışa çevirdim" dediği Leyla'sına duyduğu aşkı. O kuşağı takip eden BB (Bebek Bombardmanı) kuşağı geldi sonra... BB neslinin nesiller üstü adamı Bülent Ortacı'ya "belki benim kağıt param, bir şeklide, döne dolşa serim cebine girmistir" sözlerini yazdıran da aşktı; eminim. Vekuşakdaşım Teoman'a "Daha kaç vücut gerekli benim seni unutmama" dedirten de o... Derken sazi Y Kuşağı aldı eline. Yeni neslin alternatif rockçı çocukları Model "Lervagözünde yaşlarla vazgeçti" dediyse, bu sözler de aşktandı, ya da aşksızlıktan...

Ünlü bir Türk popçusu -ki kendisi 100 yaşında falan değil- gençlere üzüldüğünü söylemiş ve demiş ki: "İlşikleri değişti; biz yemeğe çıkmak için bir ay beklerdik, şimdi her şey çok çabuk bitiyor. Gençlere üzülyorum; yaşadıkları sandıkları şey aşk değil."

İyi bir çocuk olursak 'Şirinler'i görebileceğimize inanan naif bir kuşakolarak hoşlandığımızı işiye "Çıkma tekilif" edebileceğin aylarca planlar yapmamız, bizim nesli daha aşk kalmaz kuşkusuz. Ev telefonundan sevgiliyi arayıp onunla saatlerce konuşmanın verdiği heyecan, whatsapp'ta çift yeşil oku gösterenin kalpte yarattığı titreyişten daha büyüktür diyebilir miyiz; hiç sanmam.

Çift kaset çaları radyo teyp marifeti ve kasetlerin üzerindeki kulaçıkları selobantla kapatmak sureti ile "kaset doldurma" uzmanın bir sanatıydı. Aşk meşakketi sevgiye parlar; hazırlarken çarpan kalbimiz,

Spotify'dan şarkı seçip aşkıto'suna yollayan kızın kalbinden daha mı fazla bir pir ediyordu; emin değilim.

Ben bir X kuşağıyım. Pastanede buluşup gazoz için neslin bir sonrası sayılırım. Bana ilk çıkma tekilifi eden çocuk hamburgerciye davet etmişti. Anladığınız üzere hamburger ilişkilerde fark yaratan bir unsurdur. (Kuşakdaşların için hâlâ öyledir.) Bu tekilifi üzülecek reddettiğimi hatırlıyorum çünkü annem bacaklarını kırardı. Bizim kuşakta kaç anne çocuğunun bacaklarını kırmıştırbilmiyorum ama bu bizim

kuşak için ciddi bir tehdit unsuru idi. Bizden sonraki nesil "kendine sevgili yaptığında" hemen annesi ile paylaşabilme özgürlüğüne sahip; çünkü anne ve evlat artık ölümüne "kanka". Üstelik artık kanne terliği de yok. Bu sebeple bizim aşklarımız daha mı kıymetliydi; zannetmiyorum.

Türk sineması bizi yanıltıyorsa, bizden önceki kuşakta aşk acısının tezahürü ince hastalktı. Bizim kuşak akıllandı. Aşkımdan verem olmadık. Zaten kan kusup kızılık şurubu içmek salık verilen nesildik. İşin işte, eşin eşite bulunaçına inandık. Yardım vazgeçtik, serden vazgeçmedik. Yeni kuşak sevgiliden ayrıldığında ilk olarak şahsi Unfollow ediyor. Ama Allah'tan "stalker"lık müessesesi var da, şahıs nereye gidiyor, ne iyor, ne yiyor, statüsünü nasıl güncelliyor, saatkaçta çevirmişti oluyor, hepsinden haberdar olmak mümkün. Yine de Y Kuşağı için "Ex'ten Nextolmuyor!" Açı çekme formatları farklı diye, bir nesil diğerinden daha mı aşık; kalıtmıyoruz.

Kalp dediğin 300 gr'lık bir organ. Aşk dediğince onun yerini en çok hatırlatan. Dil dediğin, gün gün değişen bir organdır. Aşk dediğince derdimizdir; aşk değişmez.

ÇEKİLMEMİŞ FOTOĞRAFLAR

REWHAT

Lise 1, hazırlıksızım. Platonik aşkım önüme oturuyor. Ben, süvetlerine yapılan saçlarını hissettirmeden toplamaya çalışırken...

Lise 2, platonik aşkımın sinsice topladığım saçlarını okşanacak kıvama geldiği zamanlar. Evde kimse yokken...

Lise sonun son günü, serbest kıyafetliyiz. Topladığım saçlar Şevket Perukları'na dönüştürdüm. Aşkımdan saçlarını ona vererek büyük aşkımla kahlıtlama peşineydim. Gözlerimin içine bakıp "Ay o kadar dokuluyor mu saçların" diyerek beni bitiren...

1987

Tanrım ne berbat bir yıld.

Aşk diye bir şey yoktu, ben yanlış anlamıştım!

Küçükken buz pateni yapanları izlemeye bayılırdım. Buz pateni yapan istisnasız her çiftin sevgili olduğunu zannederdim. Onlar yan yana, el ele, göz-göz turlarken pisti; birbirlerinin gönüllerini tavaf eden iki sevgili görürdüm her seferinde.

7. yaşımin karne tatlıydı. Dedemlere gitmiştik. TRT ve buz pateni. Televizyonun karşısına geçmiş, gözlerini kırpmadan en sevdiğim çifti izlerken; o zamanlar henüz aşktan nasibini alamamış olan teyzem, temizlik yapmak için televizyonu kapatmak istedi. İtiraz ettim ama ıslak bezle silecektişi televizyonun camını.

Kapatması gerekliyormuş, yoksa patlarmış! "Ama teyzeciimmm en heyecanlı yeri. Kız şimdi oğlana doğru gidecek ve oğlan onu kucaklayıp kendi etrafında dönecek. Çok güzel olacak. Gel otur sen de seyret, sonra yaparsın temizliği" dediğimde "Zaten biliyorsun ne olacağını, hep seyrettğin şey. Üstelik de çok saçma!" deyip kestirip attı. "Hayır, her seferinde daha farklı sarılıyorlar. Doğru düğün seyretiliyorsun ki nereden bileceksin!" dediğim anda teyzem sinirlenip televizyonu gözümün içine baka baka çaaaaaaattttt diye kapattı. Çok kızıştım. Televizyonu kapatmasından çok, gözümün içine baka baka yapması delirtmişti beni. O kızgınlıkla "Zaten bu yüzden evde kaldın sen. Sevmeyi bilmiyorsun! Bak onlarla! Ne güzel sevgili olmuşlar" deyiverdim. O gün, bir insanın gözlerini normalden kaç kat fazla açabileceğini ilk kez gördüm ve bu tecrübenin beni ölesiye korkutmadığını söylemek, mutfaktaki annemsenne güvenen torunlar için bile fazla iddialı bir yalan olurdu.

Dedemin evinde bana kimse vuramazdı; bundan emindim ama teyzemin gözleri, beni bunun tam aksine ikna etmekte zorlanacak gibi değildi hani... Derken ne oldu bilmiyorum teyzem, birdenbire aynanın karşısına geçip saçlarını düzeltti ve sanki hiçbir şey olmamış gibi koridora doğru yürümeye başladı. Gözlerimle onu takip ederken, salon kapısının önünde durup beni o mesafeden vurabilecekleri tahmin etmemiştim: "Onlar sevgili değil, kızılderili Ali & Arzu gibi değil. Sadece sporcu! Yanlış anıyorsun! Sevgililerimizmiş... Hihi! Aptal şey" deyip

arkasını döndü ve gitti. Bir kapalı olan televizyona baktım, bir de kendinden emin bir şekilde koridorunda yürüyüp giden teyzeme. Kafam karışmıştı. Birbirine öyle güzel bakan iki kişinin âşık olmak dışında imkânları olamazdı ki! Hem teyzem nereden bilecekti; evde kalmıştı o, bilemezdi böyle şeyleri. Ben büyüyünce bilecektim. Ayrıca aptal olan da oydu!

Oturmuş, kapalı bir televizyonla konuşarak içimi rahatlatmaya çalışıyordum. Biraz sessizliğe ve düşünmeye ihtiyacım vardı ama teyzem rahat durmuyordu işte. Elinde toz bezle salona dönmüş, iş yapmaya devam ederken arada bana bakıp

bakıp sinir bozucu bir gülümsemeyle ve sadece ağzını oynatarak sessizce aynı şeyi heceleyp duruyordu. "Ap-tal-şey, ap-tal-şey..." Böyle sinsi kızi kim ne yapardı? Evde kalması normaldi. Başırma kalmasaydı bari.

O sinir ve kafa karışıklığı ile annememe koştum. Aldığım cevap işime gelmedi. Dayımı aradım, açmayınca nişanlısı Nazan Ablay'ı... Yetmedi, annememin on kusur senelik karşı komşusu Fehime Teyze'nin romantik kızı Emel Abla'ya bile gittim... Sonuç değişmedi!!!

1987 senesi. Tanrım ne berbat bir yıld. Aşk diye bir şey yoktu, ben yanlış anlamıştım! Biliyor artık herkes aptalın teki olduğunu biliyordu. Yetmezmiş gibi iki ay sonra teyzem apar topar evlendi. Hay aks! ✨

**Onlar yan yana,
el ele, göz-göz
turlarken pisti;
birbirlerinin
gönüllerini tavaf eden
iki sevgili görürdüm
her seferinde.**

PAMUK PRENSES VE AVECİ

PAMUK PRENSES VE AVECİ, ORMANDA KARŞILAŞIR. AVECİ, PAMUK PRENSESİ GÖRÜNCE, "SENİ İNCİTMEK İSTEMİYORUM KALBİNİ ALMAK İÇİN". DER VE ARKASINI DÖNÜP GİDER. PAMUK PRENSES, DAHA YEDİ GÜLELEERLE TANISIP, KÜTÜ KRALİÇENİN VEREBEĞİ ZEHİRLİ ELMAYI YIYIP PRENSİN KENDİSİNİ ŞİMEYE GELMESİNİ BEKLEMENİZERE BAYILAMADAN, AVECİ ARKASINI CÖNDÜĞÜ ANI, ONA AŞIK OLUR. ORMANIN DERİNLİKLERİNDE AVECİ ARAMAYA BAŞLAR. KARANLIK YOLLARDAN, UMUTLA UMUTSUZLUĞUN BİRBİRİNE GEÇTİĞİ UZUN BİR YÜRÜŞÜSTEN SONRA AVECİ BULUR. PAMUK PRENSES VE LER Kİ: KALBİNİ NİYE ALMADIN?

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi <https://rantey.org>

YAZAN: SERAY SAHİNLER
GİZLEN: PINAR BİRGÜN

AŞKIN MERHEMİ
REÇELESKİ ZAMAN
ÇAPKINLARI

Telefonun, facebook, twitter gibi sosyal medyanın, arkadaşlık sitelerinin olmadığı, profil fotoğraflarının ancak kararı görüldüğü, kadınlardan erkeklerle yan yana görünmekten korkulduğu zamanlarda, İstanbul kadınları ile erkekleri niyetlerini çeşitli kaş göz işaretleri, tespih, şemsiye, sandalye, mendil gibi eşyalarla belli ederdi. Piyasaya yeni çıkan kız ve erkekler bu işaretleri tecrübe sahibi abla ve abilerinden öğrenir, ayrıca bu işaretlerin anlamı da kitapçıklar el altında gezirdi.

Genelde çarşı pazar ve mesire yerlerinde yanındaki hamiliabla veya annelerine yakalanmadan kismetlerini yakalamaya çalışan genç kızlar veyayine aynı yerlerde gezip iş tutmak ister sermayeleri uzaktan yeni anlamak için kullandığı işaretleri bazılarının gözünde de geçerli. Ama günümüzde farklı olarak, eski mesire fotoğraflarında kadınların ellerinde görülen şemsiyelerin güneşten korunmak dışında başka işlevleri de vardı. Mesela bir kız, beğendiği erkeği gördüğünde şemsiyesini kapayıp üzerine dayanırsa "müddeti mediden beri verem hastalığına uğradım, senin için ölüyorum" anlamına gelir, hele bir de şemsiyesini sol ayağına doğru çapraz tutarsa bu aşk ve teklif söz bir davetti. Kadın şemsiyesini soldan sağa çevirirse hadigidelim, aıp kaparsa bu gece, aıp kaldırırsayın geçegel demekti. Bir erkeğin bir kadına görebleceği en kötü şemsiye işareti ise, kadının şemsiyesinin ucuu eğip yanına bir çöp parçasını atması, bu hareket, sana verecek bir şeyim yok, def ol git anlamına gelirdi.

Kadın kullandığı işaretleri ailetolojan şemsiye, erkekte tespihe döner, erkek tespih parmaklarına dolarsa "seni parmağımatmak kismetolsun", koparıp gibi yaparsa "sabrım kalmadı, buluşalım artık", tespihin püskülünü cebinden çıkarırsa "senden bir şey esirgemem" anlamına gelir.

Kadın erkeğin yeni belli etmek için kullandığı diğer eşyalar ise peçe ile festi. Kadın daha önceden de gördüğü ancak yüz vermediği erkekle ilgili düşüncesini deyiştirir peçesini açıp kapar, bu işaret "önceden hoşlanmıyordum"

lakin sonraları muhabbetimi celbetti" anlamına gelir. Eğer bir erkek karşısındaki kadının nazından bıkip usanır safesini birkaç defa hafifçe çıkarıp takar; onun için yanıp tutuştuğunu söylemek isterse tamamen çıkıp bir süre elinde tutar.

Bu tür işaretlemelerde kullanılan en temel eşyalar dan bir diğeri mendil ve erkek veyakadın, işaretletklerinin yanlarındakiler tarafından anlaşıldığını belli etmek ve bir süre işaretlememeleri gerektiğini belirtmek için mendille gözlerini silerlerdi. Erkek karşısındaki kız mı, yoksa kadın mı olduğunu somak için mendili tortop edip avuçlarında iyicesikardı. Mendille yapılan en kötü ve aşağılayıcı hareket, erkeğin ayaklarını kadının bulundığı tarafa uzaıp ayakbalkırmamasıydı; ancak kadının aynı hareketi yapması, "yoruldum, gece gel de beraber dinlenelim" anlamına gelir; erkek, daveti kabul ettiğini mendilli koklayarak belli ederdi.

Bunların haricinde baş ve gözle yapılan işaretlemeler günümüzde de devam ediyor, ancak eski İstanbul'da iki cins arasında ki işaretlemelerde kullanılan en garip şey sandalyeydi. Yolu bir kadın, sevir mahalinde kuytu köşedeki bir sandalyeye oturup karşısındaki erkeğe bakarak bacakbacaküstüne atarsa, bu "seni eve alırım ve hastalığım yoktur" anlamına gelir; ancak aynı hareketi erkekyaparsa bu canının sıkıldığını delaletti. Kadının hastalık taşımadığını söylemesinin bir başka yolu ise, sandalyesinin arkasını bir süre baktığı adamadoğru çevirmekti. Erkek, karşısındaki kadını beğenirse ellerini kenteyleyipbasarak arkasını çevirerek artık lütfetmesini rica eder ve yanınabos bir sandalye çekirdi.

Tüm bu işaretlemeler, kaş göz etmelerin sonucunda bir araya gelen kadine erkeklerin özellikle mesire yerleri ve çamşarhanelerde neler yaptığını, Osmanlı döneminde kadınlar için kaçık gezme, kadınların mesirelere, kaymaklara tek başlarına mesire yası ve bekar usaklanmalarına ve çamşarhanelerin kapatılmasına dair tahakkuk anlaşılabildi.

Herkese bir aşk acısı merhemiydi. Ben de reçel yapmaya aşk acısını hafifletmek için başladım. Sevgilimden ayrılmıştım. Evimin bahçesinde güneşin altına uzanıp bir yandan "Diazemleri çakıyor, yaşananları unutmak için de boyunavısı içiyordum. Kapıcım gazeteleri, emekleri alıyor, bir yandan da "Alı Bey bunaldı, Osman Bey krizden çıktı, Ahmet Bey depresyona girdi" diye apartmandaki bilgi akışını sağlıyordu. Bir gün üst katında oturan Behiye Abla bu bunalmaya girdiğini söylüyor. Kapıcının sözlerini göre bil Behiye Abla kapımda belirdi.

"Senin neyin var Alı?"

Ağlayarak "Hiçbir şeyim yok abla" dedim.

"Neyin var ulan?"

"Abla hiç ayırdık" dedim.

"İyi olmus sana, uğursuzun tekiydi o zaten!"

"Ben şimdi ne yapacağım abla?"

Hiçbir şey düşünemeyiz, konsantre olacağız; imonu nerde sakacağın, erkeği nasıl yapacağın öğreneceksin. Ayrıca reçel yapmanın tür tür türlü yolu var, reçel yalnızca ocağın üstünde yapılmaz. Güneşte de yapılır!"

Behiye Abla beni tedaviye almıştı. Reçel yapmaya başladım. Gündüzlü güneşin altında, geceleri ise ocağın başında sabahlara kadar reçel yapıyordum. Devamlı Balık Pazarına gidip meyveler alıyord, eve dönüp durmadan reçel yapıyordum. Yaptığım reçelleri kavanozlara doldurup, "İşte bu reçeller benim eserim! Hepsiyi hüşi içinde yaptım," diye diye raflara diziyordum. Bir gün dayanamadım ve "Behiye Abla, ben ne yapacağım bu kadar reçel?" diye sordum. "Apartmana dağıt" dedi. Yaptığım reçelleri apartmansakinlerine dağıtmaya başladım. Habire reçel yapıyordum, kavanozlar kırık kırık birikiyordu. Güneşte kayısı yapıyordum, güneşte şeftali, bir içi bademli kayısı reçel yapıyordum ki, üstüne reçel tanımadım. İyi reçellere bakınsa çevirmiş durmadan çalırken, apartmanla yettimyip bütün mahallelere reçel dağıtmaya başladım. Böylelikle sevgilimden ayrılıp depresyona girdiğim ve son çare olarak durmadan reçel pırdırdım dedikodusu bütün mahallelere yayıldı. Mahalle sakinleri ziyaretim gelmeye başlamıştı. "Geçmiş olsun" diyenler, "Aman nedir ki, birı gelir birı gider" diye öğüt veriler...

Bir zaman sonra başka birine aşk oldum ve reçel yapmayı bıraktım. Apartmanda ve mahallede kıyamet koptu. "Noldu da reçeller gelmez oldu?" diye söyleniler oldu. Artık gerek görmedikini söyledim. "Peki şimdi ne yapacağın?" dediler. Yeni bir sevgili bulduğum ve tursu işine girmeyi düşündüğümü belirttim. Böylece tursuculuk kariyerim de başlamış oldu. Bı daha reçele döner miyim dönmey miyim Allah bilir. Ama aşk acısı reçel yapmayı öğretirler. 🌿

Bir şey var aramızda
 Senin bakışından belli
 Benim yanan yüzümden
 Daliveriyoruz arada bir
 İkimiz de aynı şeyi
 düşünüyoruz belki
 Gülüşerek
 başlıyoruz
 söze...

Bir şey var aramızda
 Onu buldukça
 kaybediyoruz isteyerek
 Fakat ne kadar saklasak nafile
 Bir şey var aramızda
 Senin gözlerinde ışılıyor
 Benim dilimin ucunda

(NAHİT ULVI
 AKGÜN)

Asıl soru şu:
Şimdi ben, bu cevaplarla
ne yapacağım?

BAŞAK BUĞDAY,
İHLAMUR GÜNLÜKLERİ-2
Seyrüsefer

Kitaplarında ve otdergi.com'da

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://tanrıcy.org>

Bu şehir güzelse
senin yüzünden...

